

ARMINDA GARCIA

INTROSPECTIVA

Joan Castejón

2 0 1 9

LLOTJA DE SANT JORDI

ARMINDA GARCIA

INTROSPECTIVA
Joan Castejón

(OBRA SOBRE PAPER)

2 0 1 9
LLOTJA DE SANT JORDI

ÀREA DE CULTURA / AJUNTAMENT D'ALCOI

President: Antoni Francés, Alcalde d'Alcoi

Coordinació: Raül Llopis, Regidor de Cultura

ARTS PLÀSTIQUES

CONSELL ASSESSOR:

Armand Alberola

Manuel Boix

Romà de la Calle

Fernando Castro

Carles Cortés

Tomàs Llorens

Miquel Navarro

Santi Pastor

Wences Rambla

Isabel-Clara Simó

Josep Sou

Feliu Ventura

Vicent M. Vidal

DIRECCIÓ:

Antoni Miró

EDITA: Ajuntament d'Alcoi

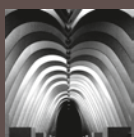
© DELS AUTORS

© AMB-DISSENY

© AJUNTAMENT D'ALCOI

IMPRESSIÓ: GRÀFIQUES ALCOI, S.L.U.

DIPÒSIT LEGAL: A 12-2019

LLOTJA DE SANT JORDI

AJUNTAMENT D'ALCOI

CÀTEDRA
ANTONI MIRÓ
D'ART CONTEMPORANI
UNIVERSITAT D'ALACANT
AJUNTAMENT D'ALCOI
AJUNTAMENT D'ÒTOS

Sabadell
Fundació

ELS AUTORS CEDEIXEN VOLUNTARIAMENT ELS DRETS DE REPRODUCCIÓ

IMPRESSIÓ GRÀFICA, CERA I GRÀFIT SOBRE PAPER

Joan Castejón ha mantingut una estreta i compromesa relació amb l'obra seriada. Relació intermitent que l'ha portat a investigar les diverses tècniques de gravat, serigrafia, múltiples en bronze, etc. fins al seu projecte actual d'Obra Gràfica que es pot contemplar en aquesta mostra.

Castejón ha situat el material gràfic, junt amb les altres disciplines que treballa: el dibuix, la pintura i l'escultura, en la dignitat natural de l'objecte artístic capaç d'endinsar-nos en l'experiència estètica.

Respecte a les possibilitats de difusió i de democratització de l'art, en esta nova experiència, gràcies a les noves tecnologies, com en tantes sèries que han recolzat moviments socials, Castejón ha fet servir en pos de la divulgació de l'art, els avanços dels seriatos gràfics.

L'univers de l'obra gràfica s'ha expandit exponencialment en els últims anys gràcies a les tècniques digitals d'última generació que ja hi són en les col·leccions dels museus més importants del món i en les tendes dels mateixos museus com fidel reproducció de les obres.

Castejón ha pres este testimoni tecnològic, l'alquímia genètica digital que clonifica obres d'art i li l'ha presentat als seus dibuixos.

Les obres d'este projecte són intervingudes quan tornen al estudi com a filles clòniques dels dibuixos originals, il·luminades, enceses, amb el contacte directe del paper amb el dit encerat i transformades en quasi originals.

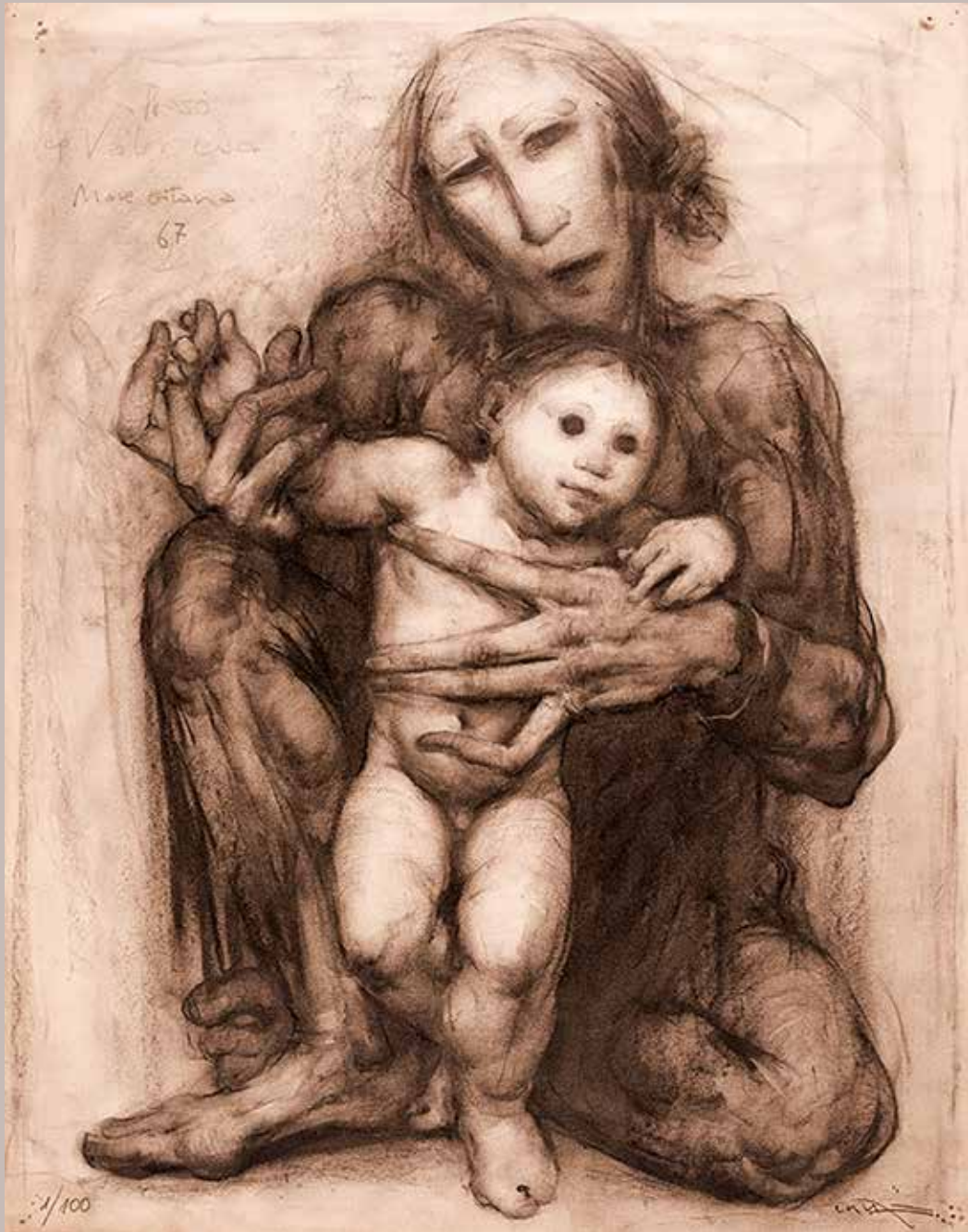
I com demanant-ho d'a poc, apareixen dibuixos des dels 60. La retrospectiva/introspectiva gràfica ha involucrat l'autor en un estat paregut al de la tasca restauradora: un exercici de recapitulació, tornant a passar el polse encerat per un camí obert temps enrere, amb una subtil però poderosa diferència en actualitzar cada passeig: la mirada més madura...

La introspecció no és un camí planer, no vol correcció sinó l'espai suficient per a desplegar-se de nou i tornar a codificar-se.

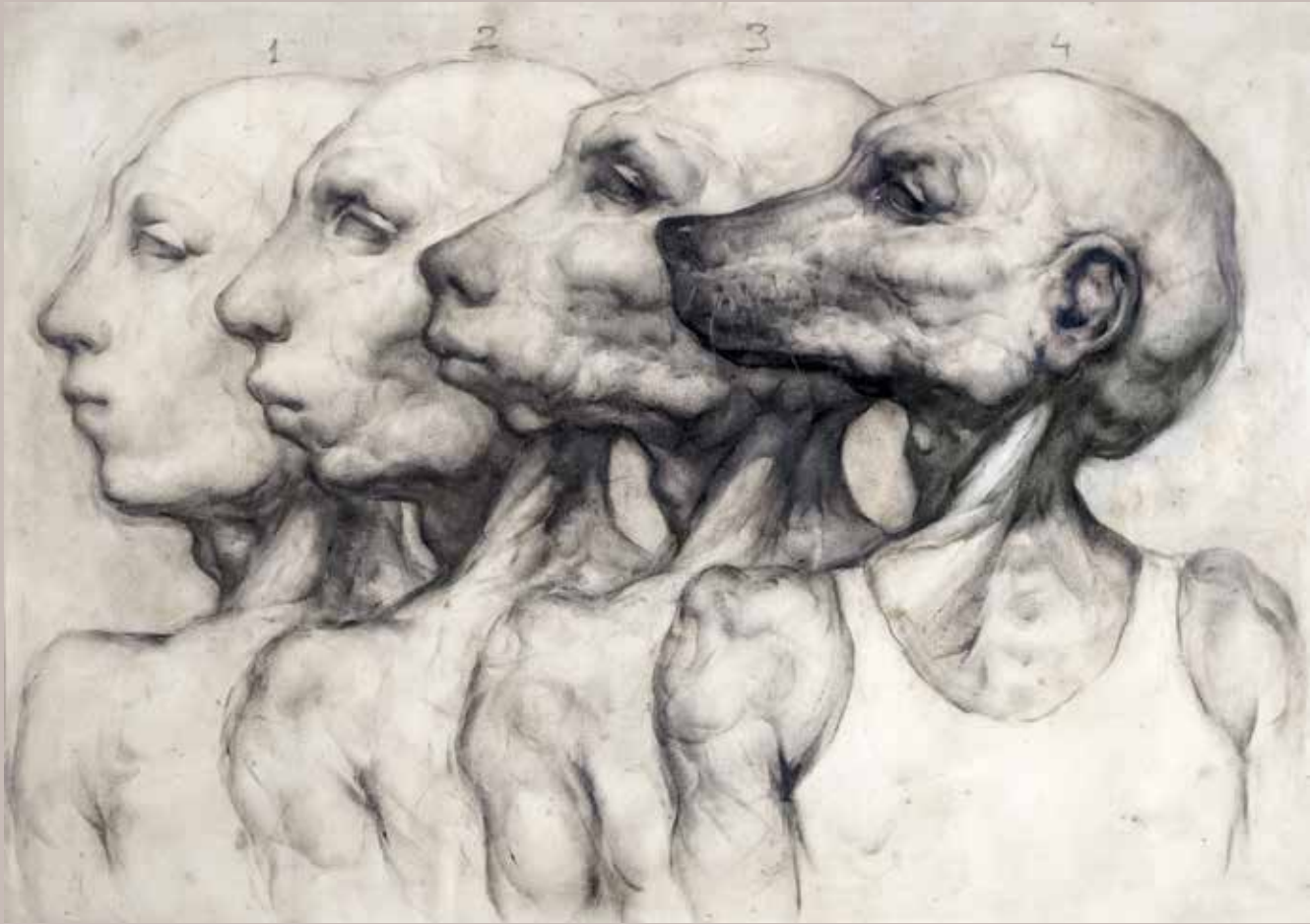
La història personal de l'autor s'ha vist transformada, els fets viscuts estan inserits en un conte més ample, amb més llum i l'obra aguaita sentiments depurats que no s'havien vist abans.

Pocs documents tan fidels com els treballs que presenta esta mostra per fer un relat de la memòria històrica. Un relat que ens convida a mirar des d'allí on el passat ens ajuda a creixer.

ARMINDA GARCIA

MATERNITAT, 1967. Edició de 100 ex. 65x50 cm.

7

EVOLUCIÓ DE L'HOME, 1971. Edició de 100 ex. 49x65 cm.

ERNEST CONTRERAS

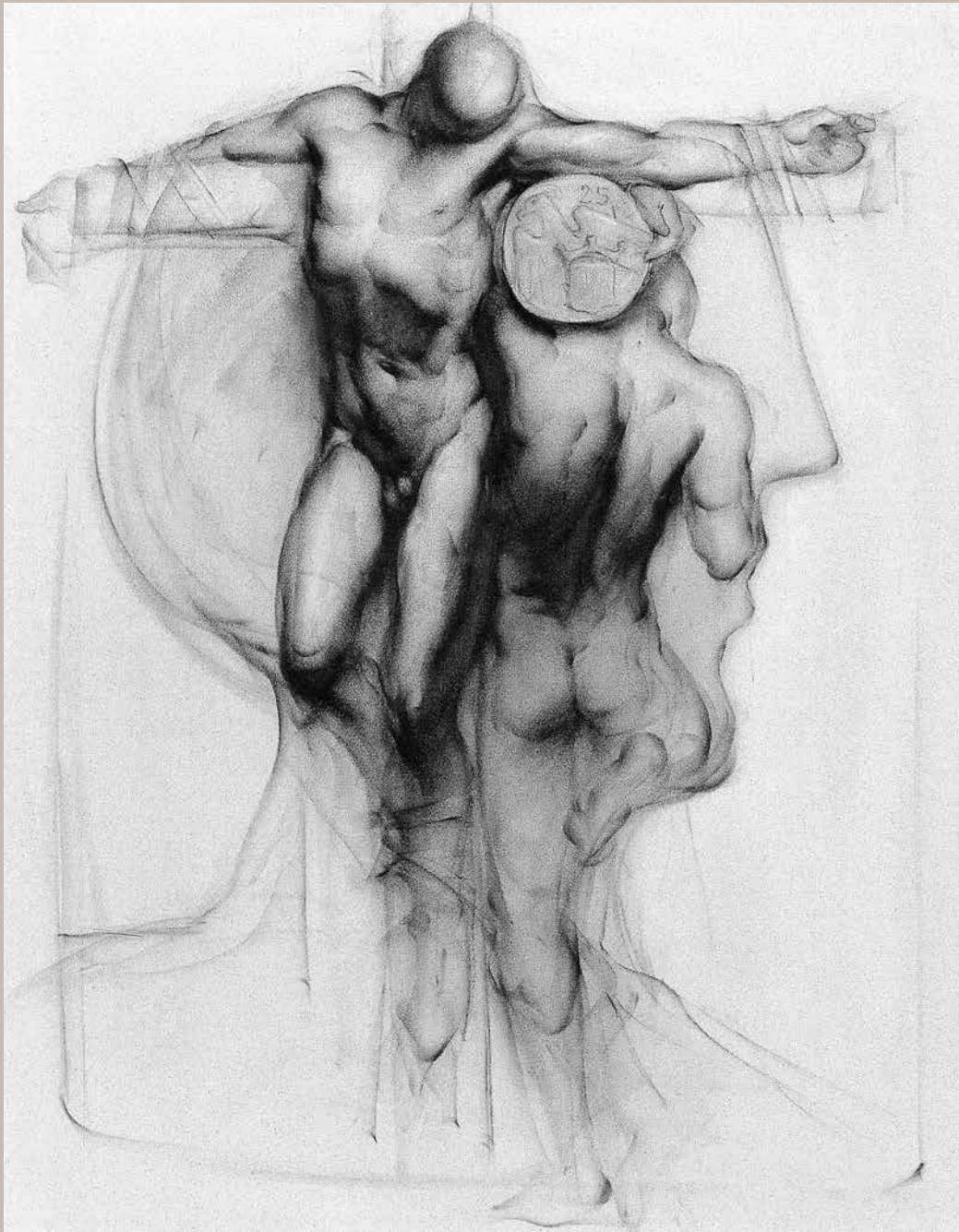
El símbol, element constant de la poètica de Castejón, és evident que té en tal poètica més un caràcter processal que emblemàtic. Vull dir que l'esforç creatiu de Castejón, i la seua originalitat i també la quota d'incomprensió que li acompanya, sol concretar-se –si es pot dir així– en l'impuls dialèctic de les seues imatges abans que en la significació immediata que la seua percepció insinua o facilita. No són faules el que construeix, en el sentit que el que construeix no és una metàfora, no és una reconversió de les interpretacions del paradigma humà en imàgens no humanes. El que edifica, simbòlicament, és la representació de la degradació de l'home, de la destrucció de l'home, de la seua transformació en bèstia.

EROS, 1971. Edició de 100 ex. 65x44 cm.

GITANA, 100 AÑOS DE SOLEDAD, 1973. Edició de 100 ex. 65x49 cm.

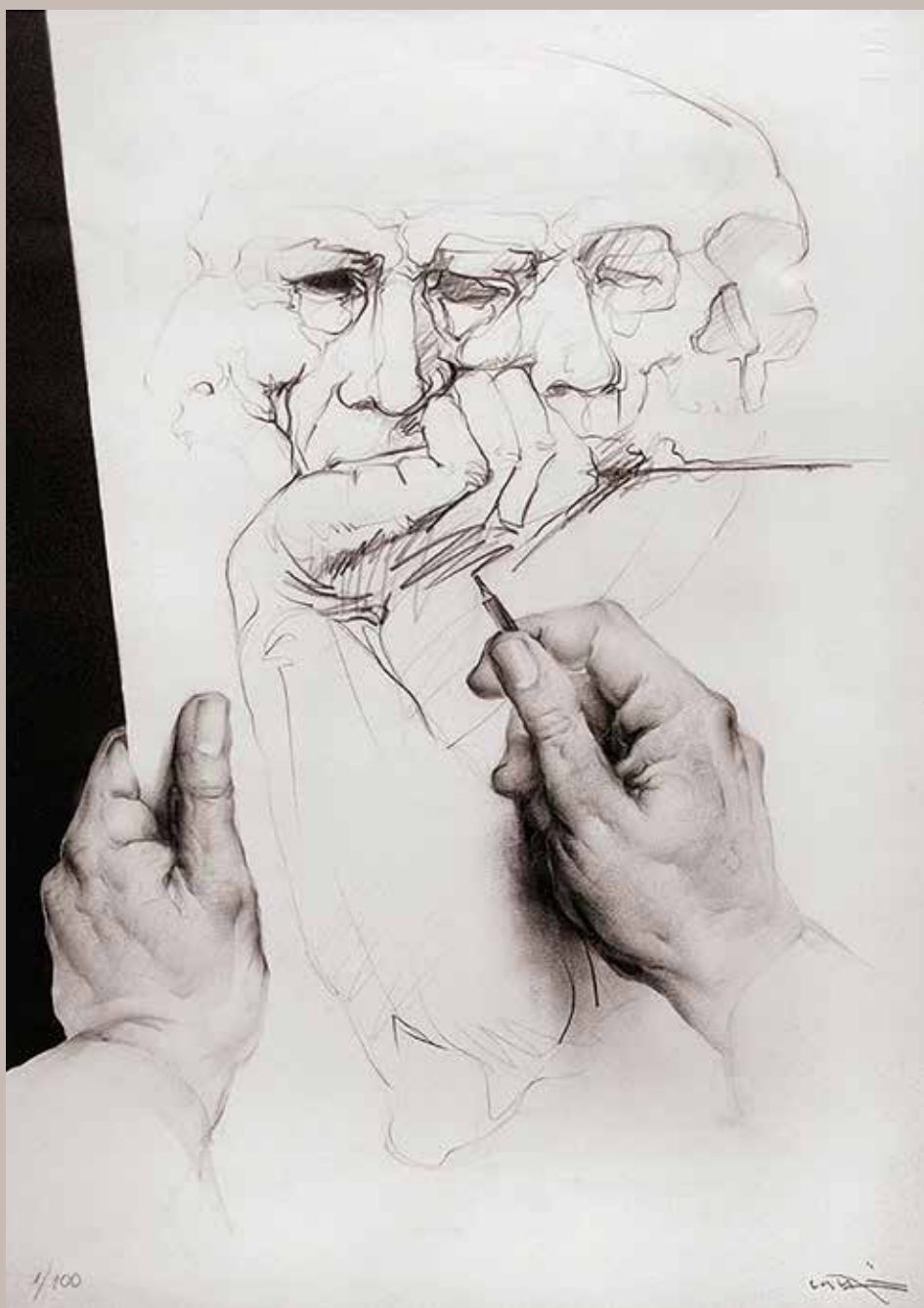
40 ANYS D'HISTÒRIA, 1977. Edició de 100 ex. 65x49 cm.

EVOLUCIÓ?, 1978. Edició de 100 ex. 65x49 cm.

SOBRE LA PAU I, 1978. Edició de 100 ex. 65x46 cm.

ESTUDI PER AUTORETRAT, 1979. Edició de 100 ex. 65x49 cm.

MÍSTIC ESPANYOL, 1979. Edició de 100 ex. 65x46 cm.

BARROC, 1979. Edició de 100 ex. 65x46 cm.

REGAL EN BLAU, 1998. Edició de 100 ex. 49x68 cm.

ANTONI PRATS, anvers i revers, 1.987

M'he trencat el braç dret i les costelles
a poc a poc m'escanyen lleu i cor.
El dolor em fa veure les estrelles, i allà tampoc no trobe cap tresor.
Em creixen els malucs i les canelles: mig jo s'estira ensems que l'altre mor.
Déu meu, si se m'inflassen les mamelles !
El meu cos ha perdut tot el decor.

Atenció els coloms, atenció
els gossos, qualsevol ésser pennat
o pelut o pelat, atenció:
no penseu que és caprici d'algún fat
si us sentiu tan malaurats com jo;
és Joan Castejón que us ha mirat.

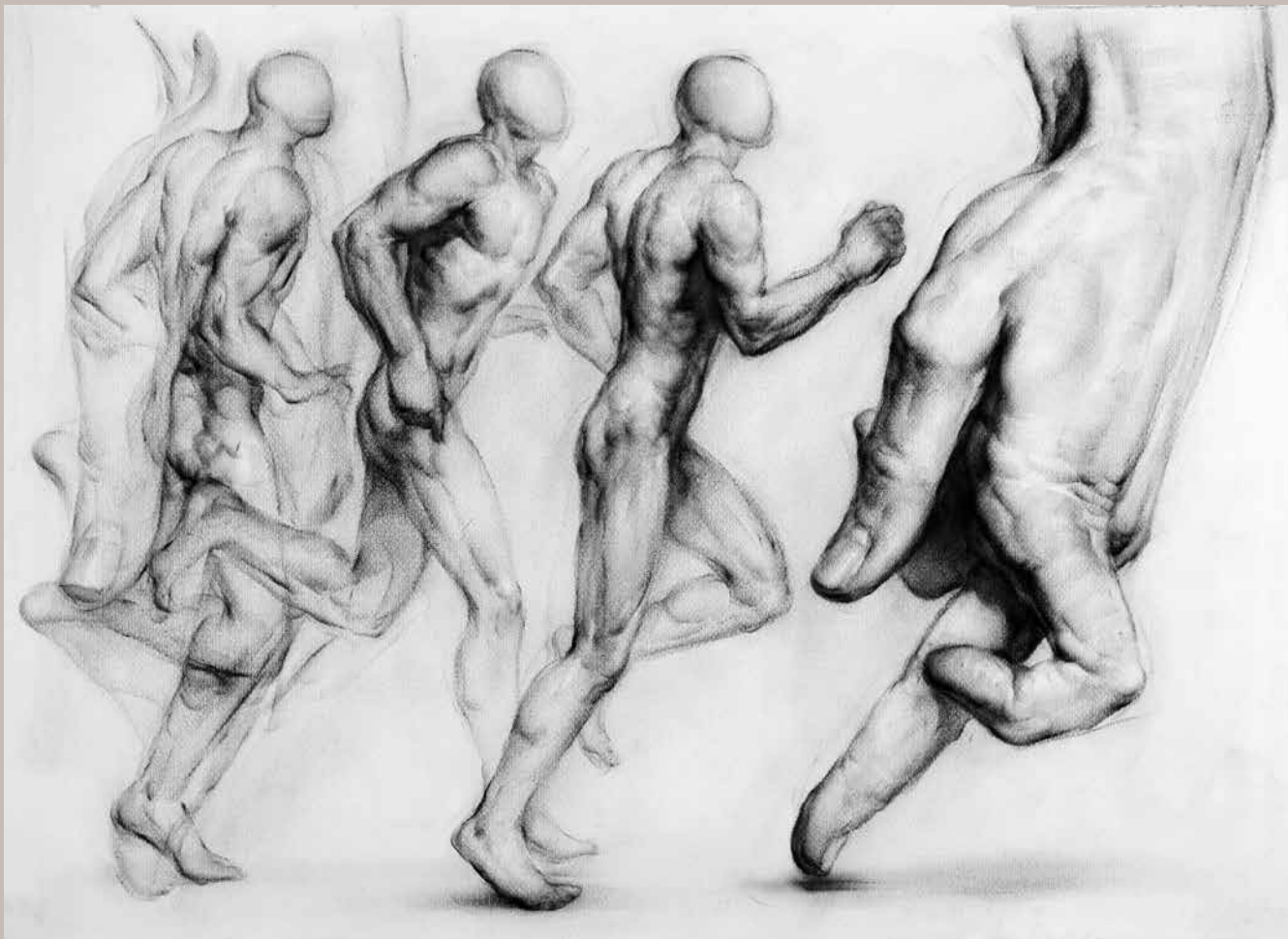

DIÀLEG AMB FOC, 1999. Edició de 100 ex. 47x67 cm.

Per cercar el trellat de la mudança
tota la ràbia en l'arrap més brau.

La llum fereix i la tenebra cansa.
Xisclen budells i músculs en allau.
Blanques aus mortes caven la recança.
Mil cranis coven –ai!– el dubte clau.

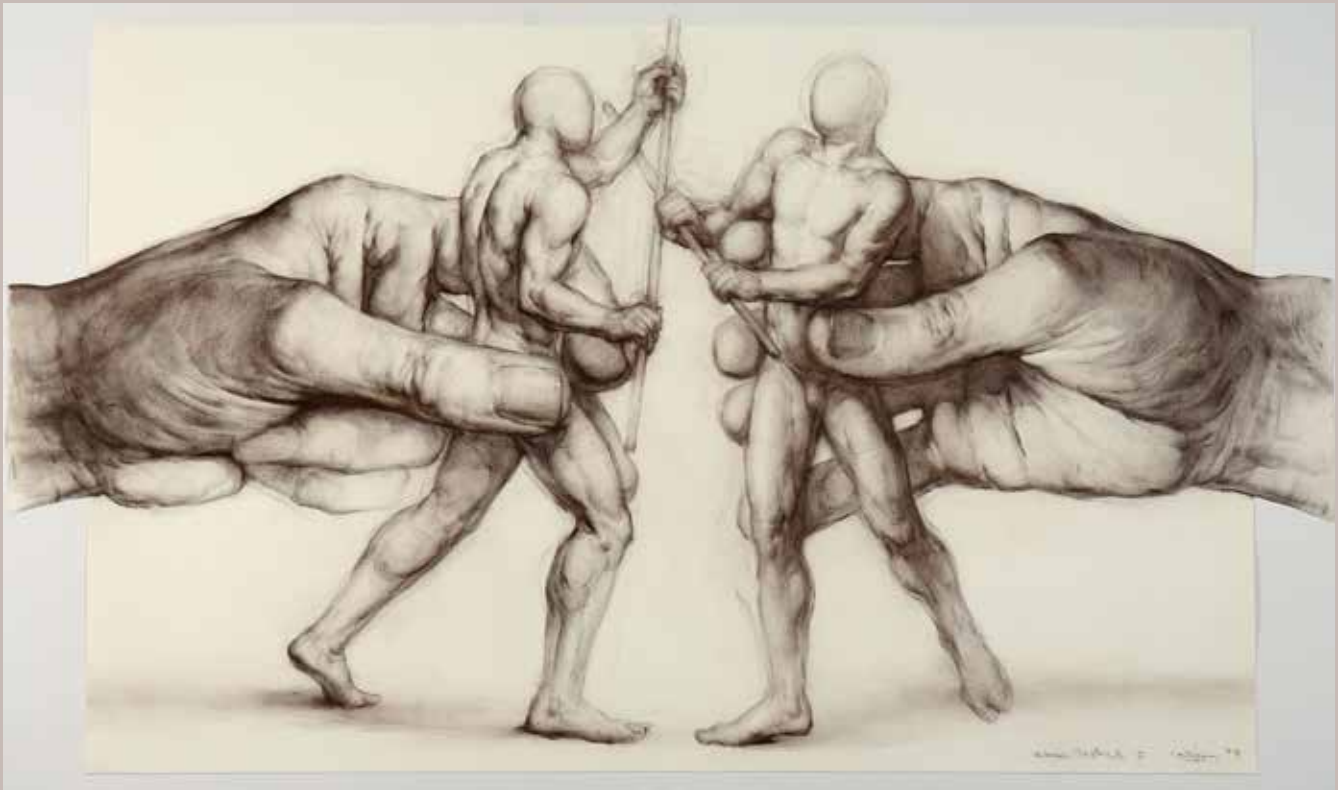
Vet ací els esguits d'aquest secret
fetiller que clivella el nostre món.
Matem de fam, però amb sonríis discret.
Vet ací el llarg kirieleison
que desvetlla el delit d'un somni net.
Vet com ens fa la guitza en Castejón.

TEATRAL I, 1999. Edició de 100 ex. 49x67 cm.

ROMÀ DE LA CALLE, 2017 del catèleg Castejón Retrospectiva. Consorci de Museus i Fundació Chirivella-Soriano.

A vegades he pensat que Castejón dibuixa directament amb les mans per a millor poder donar regna solta a l'expressivitat i força que emanen –potents– del seu cervell, seguint les secretes pautes del modelatge en fang de la seua infància. Però així mateix Castejón també es preocupa profundament pels valors vitals que, en la seua pintura, es manifesten i encarnen amb tanta profusió i espontaneïtat. Expressar i comunicar són dos verbs que poden viatjar estretament junts en l'argot estètic de la representació. D'ací l'adequació axiològica existent entre les dimensions formals i vitals dels seus treballs, dels seus dibuixos, de les seues pintures i de les seues experiències escultòriques, que no deixen d'interactuar mútuament en les seues estratègies creatives.

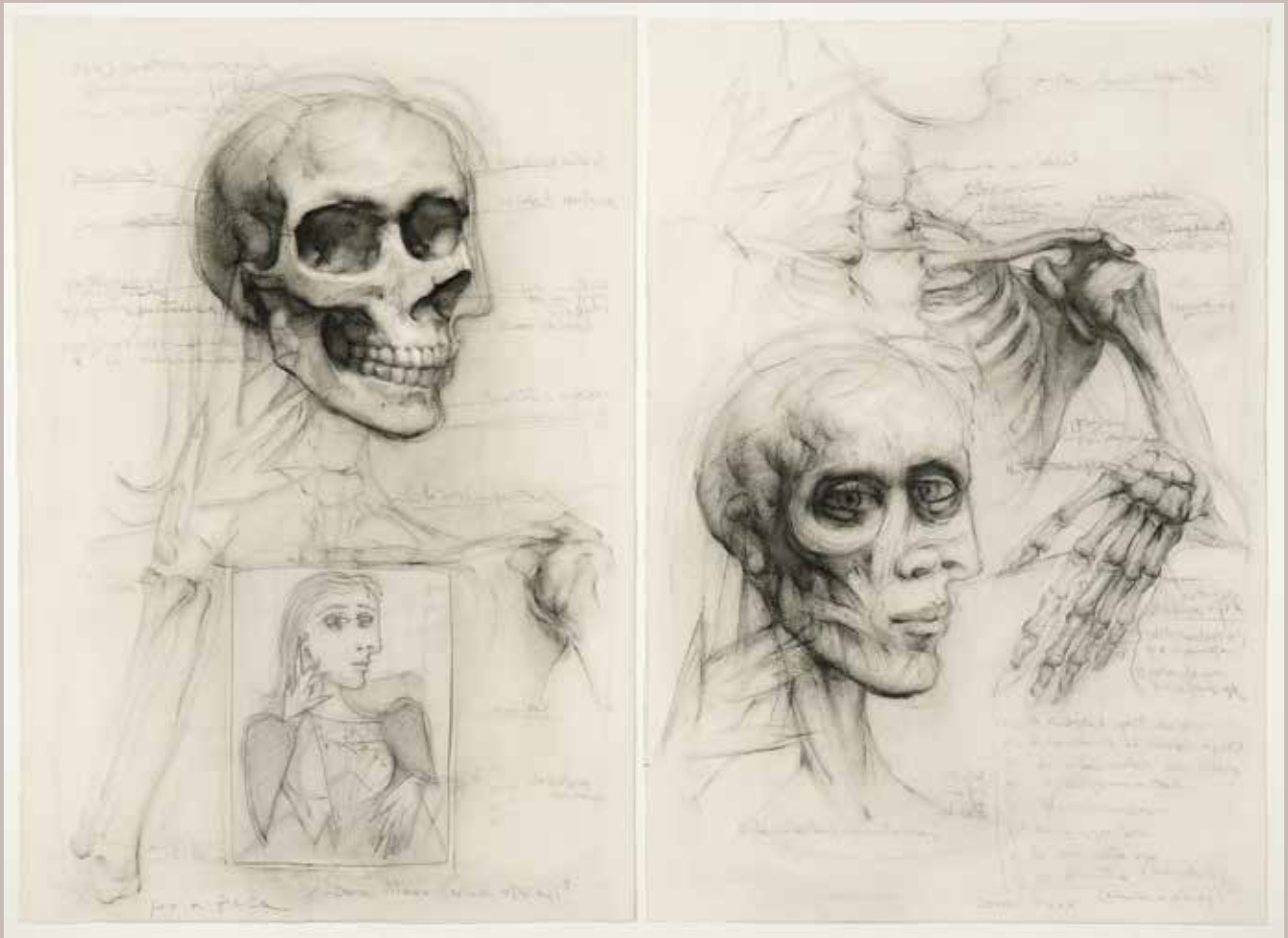

19

TEATRAL II, 1999. Edició de 100 ex. 50x84 cm.

El repertori de les formes de Castejón passa precisament pel centre expressiu dels cossos, masculins i femenins, amb tota la seua profunda càrrega simbòlica. L'univers sencer es fa humà, des de l'origen de la vida fins a l'extrem últim de la mort, gràcies a l'eloqüència comunicativa dels seus cossos, a la ressonància anatòmica dels seus assoliments i, a vegades, també a l'eloqüència dels seus rostres, sovint, no obstant això més aviat anònims i profundament enigmàtics.

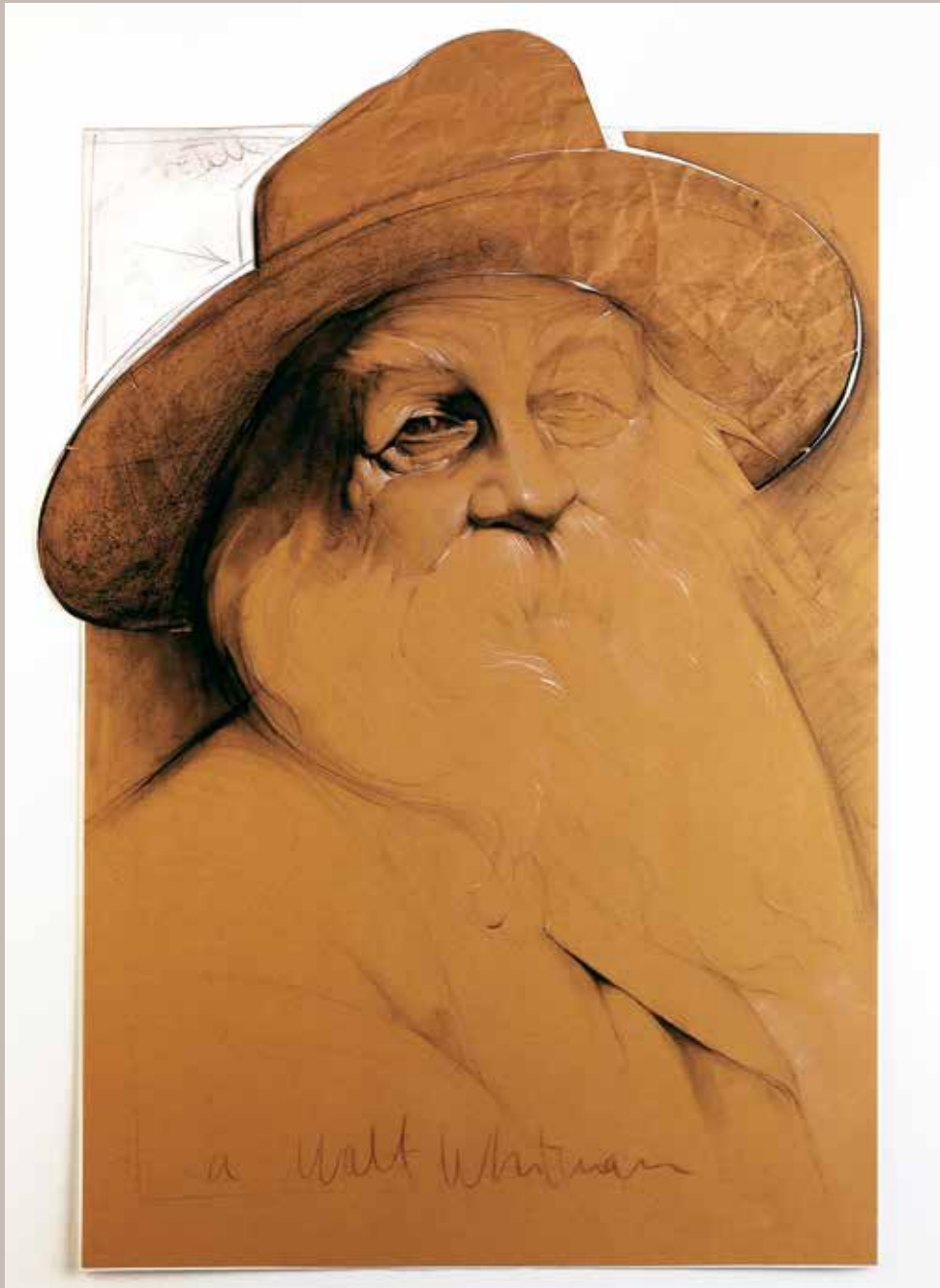
Com s'entrellacen la realitat representada, a base dels seus codis figuratius, amb la força imaginària, que anima les seues escenes! Com la poesia és capaç d'entreteixir-se, silenciosa i seductora, enmig de les seues representacions, harmonitzant-se hàbilment tant amb la força de l'amor i de la bellesa com amb les convulsions pròpies de la tragèdia i del drama! No en va la vida oscil·la pertinaçment entre tots dos extrems, de forma constant, marcada per les misterioses sacssades del destí.

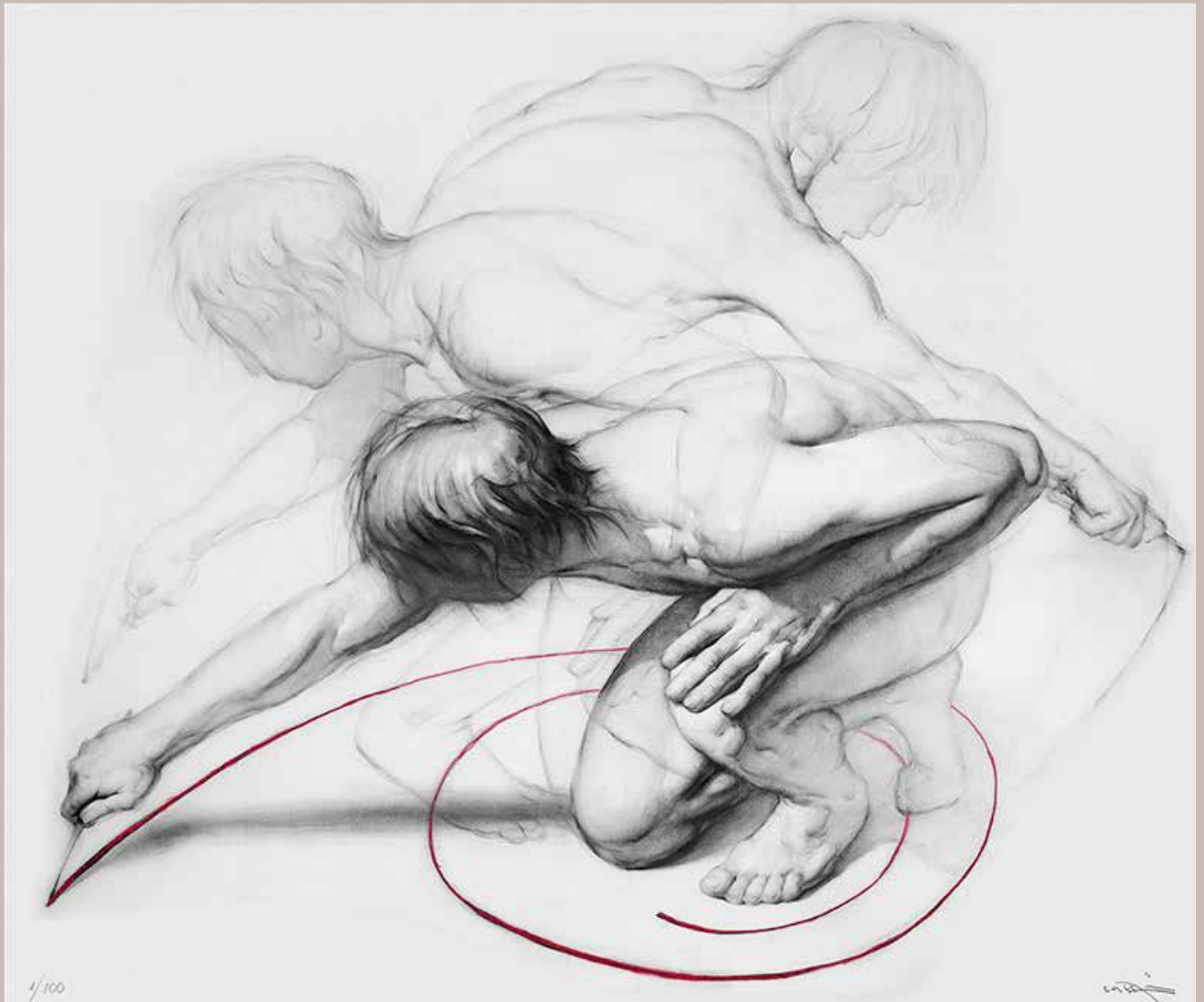
A DORA MAAR, 1980. Edició de 100 ex. 59x82 cm.

VICENT AGUILERA-CERNÍ, 1975 del catàleg Galeria Punto.

Si és nítid el comportament humà, també ho és el sentit del missatge. Però Castejón no busca la claredat pel camí de les evidències massa fàcils, de l'elemental i el sobre sabut. El seu camí –per ser autocrític– és el d'una profunda cridada a la consciència del contemplador. Suscita reflexions que condueixen sense complaences a un replantejament del propi jo i, per tant, a una més exigent relació amb la realitat, a un comportament més elevat.

A WALT WHITMAN, 1993. Edició de 100 ex.75x50 cm.

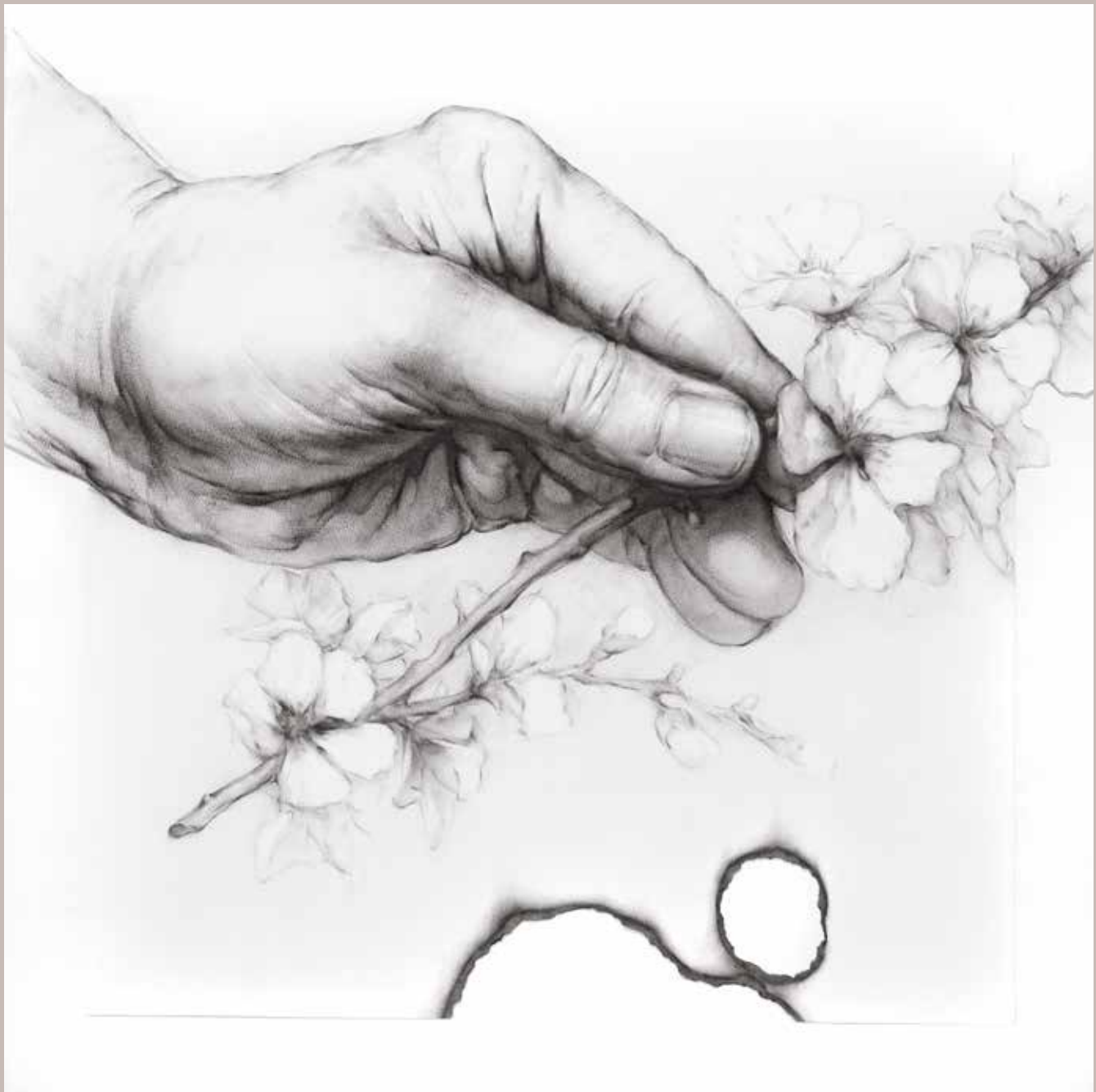
A AUSIÀS MARCH, 1997. Edició de 100 ex.68x83 cm.

LLUM D'ORIOLA, A MIGUEL HERNÁNDEZ, 2009. Edició de 100 ex.50x50 cm,

EROS, A MIGUEL HERNÁNDEZ, 2009. Edició de 100 ex. 50x50 cm.

MÀ AMB FLORS A MIGUEL HERNÁNDEZ, 2009. Edició de 100 ex.60x60 cm.

CAÇADOR FURTIU A MIGUEL HERNÁNDEZ, 2010. Edició de 100 ex. 83x59 cm.

MINOTAURE A MIGUEL HERNÁNDEZ, 2010. Edició de 100 ex. 93x76 cm.

TANATOS, A MIGUEL HERNÁNDEZ, 2009. Edició de 100 ex. 65x47 cm.

ÍCAR, A MIGUEL HERNÁNDEZ, 2009. Edició de 100 ex. 68x93 cm.

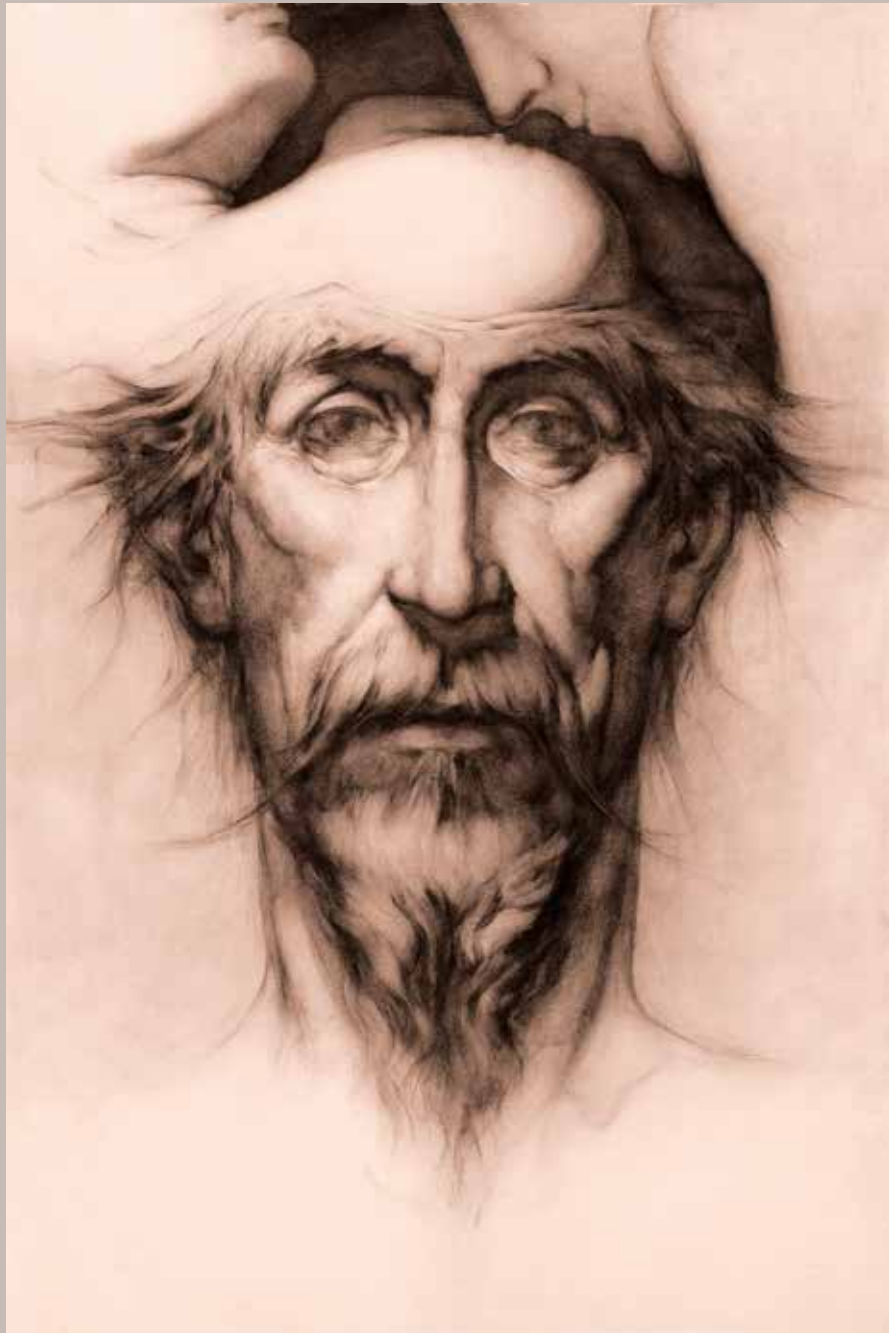

DESPLAÇATS, 2004. Edició de 100 ex. 49x98 cm.

JOSÉ MANUEL CABALLERO BONALD

La mutació anatòmica, la brusca mudança física que s'opera en molts personatges de Castejón, és un clar senyal de la seua actitud humana i és també una clau de la seua obra. O una de les claus que millor la desentranen. Per què deforma, desencaixa el pintor aquestos cossos, a vegades fins al límit vertiginós d'un malson? No puc conèixer amb certesa els mecanismes que actuen en el pensament estètic de Castejón perquè siga aquest, i no un altre, el més cridaner entramat de la seua obra. Però puc aventurar alguna reflexió en aquest sentit. Pense, d'antuvi, que l'obra de Castejón és desesperadament realista, irremeiablement realista, fins i tot quan la dissecció ornamental de les figures sembla abolir tota referència amb la realitat.

Castejón no es proposa mai una mera narració de la vida, sinó una puntual interpretació de la vida. No es proposa comptar, dibuixar un gest significatiu, sinó dotar d'una nova significació a aqueix gest. M'atrevisc a suposar que, quan l'artista regira entre els materials emmagatzemats en la seua experiència, tria aquells el sentit estètic dels quals no té per que coincidir amb el sentit comú. D'ací al que sol dir-se gestió de l'irracionalisme no hi ha més que un pas, que és el pas que Castejón dóna sempre amb una audàcia i saviesa impecables.

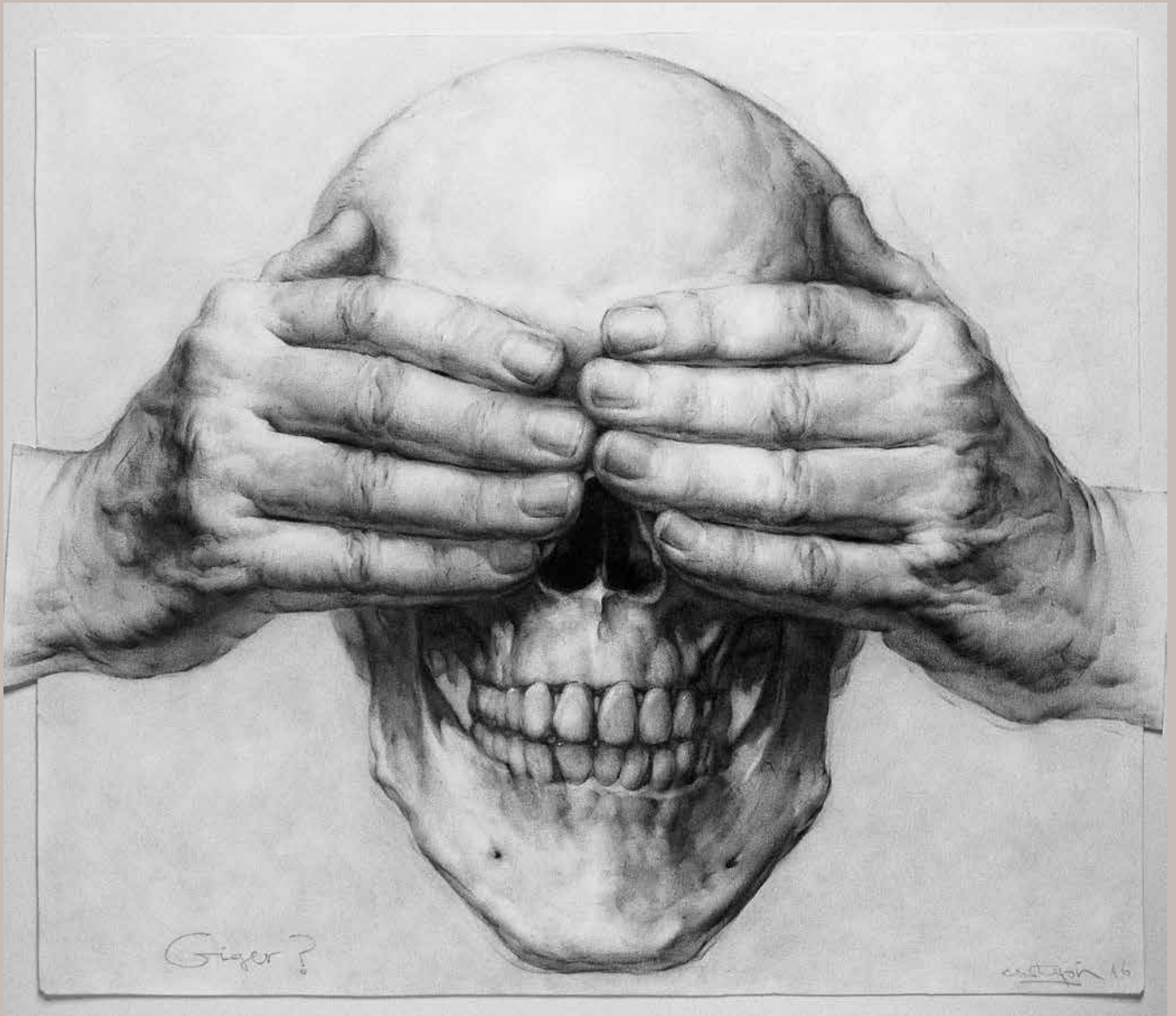
DON QUIXOT, EROS, 2005. Edició de 100 ex. 74x50 cm.

DON QUIXOT, TÁNATOS, 2005. Edició de 100 ex.74x50 cm.

DON QUIXOT, LA GLÒRIA, 2005. Edició de 100 ex.74x50 cm.

GIGER?, 2017. Edició de 100 ex.50x60 cm.

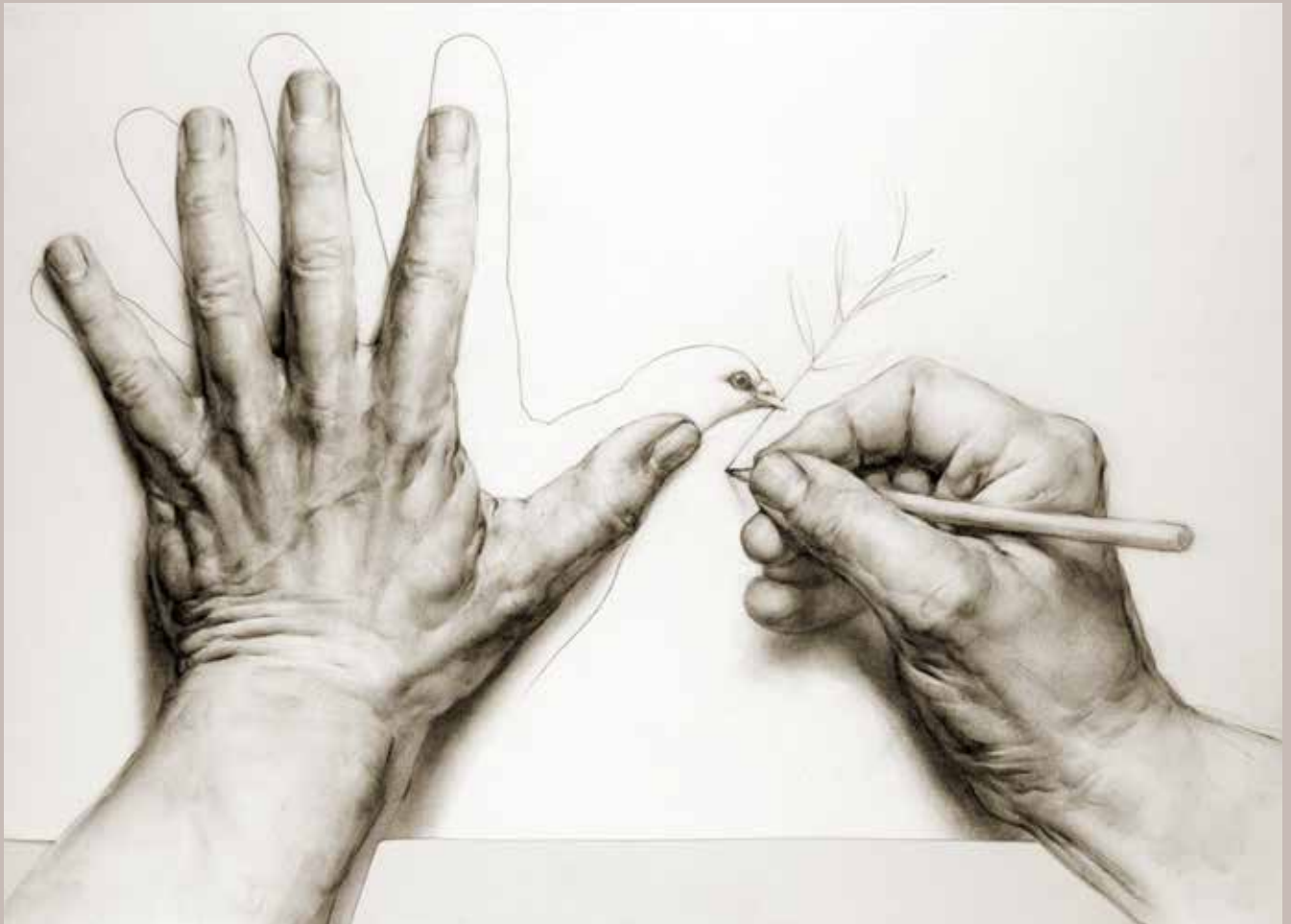
PENSADOR SURREALISTA, 2016. Edició de 100 ex. 75x50 cm.

LA FONT PÚRPURA, 2016. Edició de 100 ex. 68x49 cm.

TEMPS D'ABRAÇAR, 2016. Edició de 100 ex.68x47 cm.

SOBRE LA PAU, 2015. Edició de 100 ex.68x49 cm.

MAURICIO VIDALES, 2009. Del catàleg Per a Paca.

La serietat de la veritat incontestable i l'evidència sarcàstica de l'altra realitat, la de la imaginació desbordada que es bressola en una extraordinària captació de les possibilitats humanes, es tradueix a aconseguir expressar allò fora mida en l'exercici de la seua pròpia obra. És el seu encert poètic, millor dit, l'alt sentit poètic de la visualització que ens ofereix de la realitat, de l'inefable que subjau en el simbòlic com a elaboració del real davant la literal i plana raó del prosaic.

MANS, L'ENCONTRE, 2016. Edició de 100 ex. 50x84 cm.

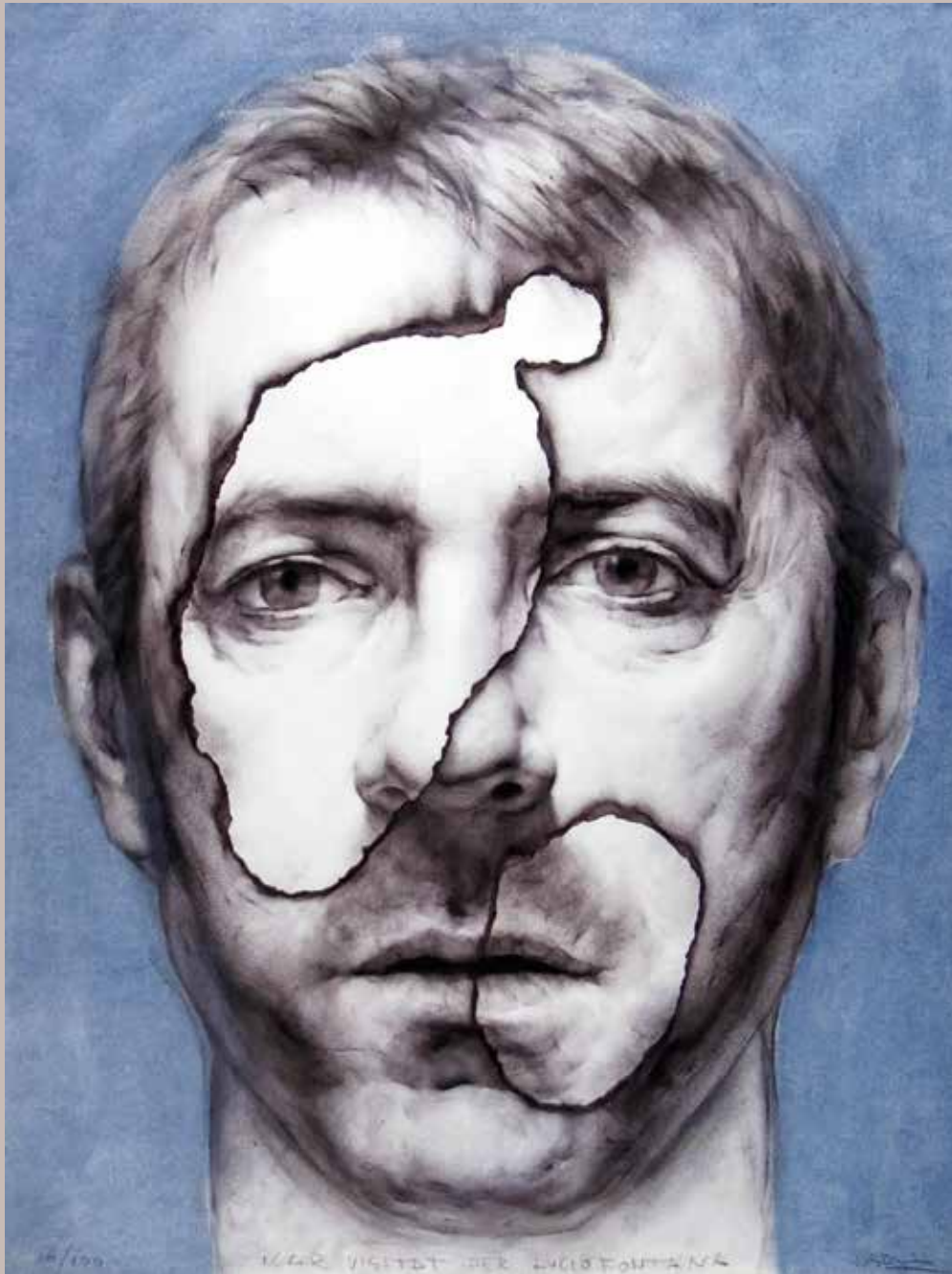
I si del poètic parlem en el seu contingut, no menys poètic és el que suggereix el procediment creatiu a través d'una de les seues tècniques més recurrents i originals –com vulga que la va inventar ell mateix– la de cera sobre paper amb impressió i definició dactilar. Sorprenent tècnica per l'àrdua i complexa en la seua execució que d'altra banda concita en la seua pròpia pràctica la possibilitat de llançar a l'artista des del seu propi cos cap a la creació d'altres cossos. Com en certs rituals religiosos on el contacte amb els déus és directe, sense intermediaris, Castejón s'endinsa en l'ànima humana des de la seua pròpia en la prolongació de les seues mans prodigioses que forgen el miracle de les formes esperades per les seues conviccions més íntimes.

LES MANS I, II, III I IV, 2016. Edició de 100 ex. conjunt 69x98 cm.

ÍCAR VISITAT PER BASQUIAT, 2015. Edició de 100 ex. 68x49 cm.

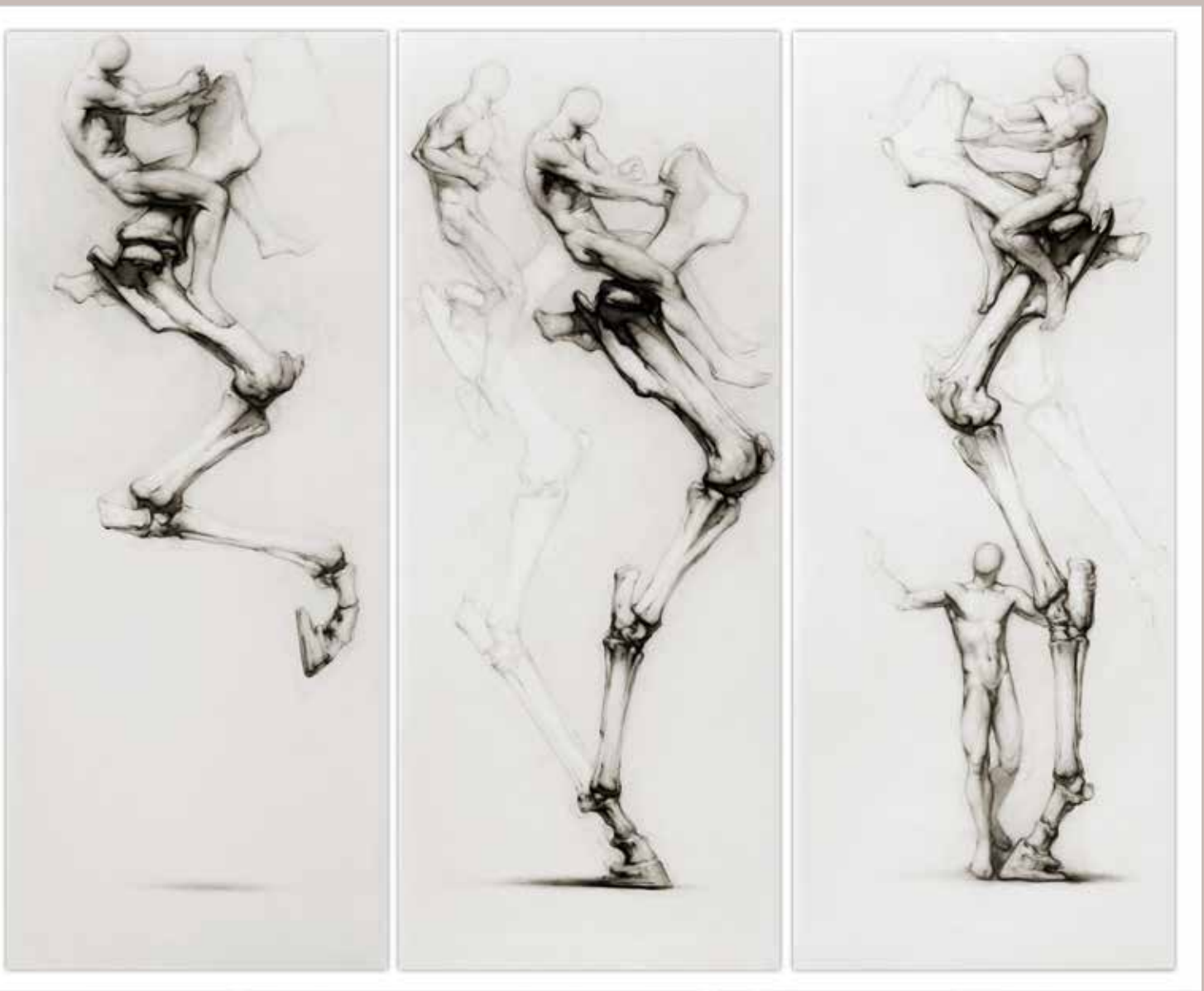

ÍCAR VISITAT PER LUCIO FONTANA, 2015. Edició de 100 ex. 68x49 cm.

ÍCAR VISITAT PER JAUME PLENSA, 2015. Edició de 100 ex. 68x49 cm.

PACO ESCUDERO, 2009 del catàleg del Homenatge a Miguel Hernández La Poesia Dibujada.

...Qui acudisca a l'exposició buscant a Castejón, trobarà Hernández en el camí i en el destí; qui s'acoste pera buscar Hernández, trobarà la vigorosa estètica de Castejón com a vincle per a aconseguir el que també el poeta pretenia: l'eterna i apassionada busca del ser humà...

...Per a Castejón, la relació de l'home amb la mort és també un repte que marca contínuament la seua obra. És freqüent l'estètica d'ossades, cossos cadavèrics i cranis humans i d'animals com a elements d'expressió artística. Hem de tindre en compte que, a causa de la seua oposició al règim, l'artista va patir

SINO SANGRIENTO, A MIGUEL HERNÁNDEZ, 2009. Cera sobre paper. 57x165 cm.

en les seues carns un episodi carcerari durant la dictadura del general Franco (presó a València i a Terol, 1967-1969 i 1971 a Canàries). En esta ocasió, Castejón dibuixa les mans de l'home subjectant la màscara freda de la mort, sense ulls, sense identitat. Són mans assaonades per la duresa de la vida, per l'experiència d'un recorregut que arriba al seu fi a l'enfrontar-se a un bloc de gel inexpressiu...

...Al mateix temps, el paral·lelisme entre l'obra poètica d'Hernández i l'expressió artística de Castejón permet també somiar amb el gran anhel de l'home: la llibertat. És la llibertat de l'ocell que vola a gust i domina el seu destí, de tal manera que pot posar-se en la mà de l'home, com així apareix en esta mostra..

...També la dona, com a referència a l'amor, és un tema tractat ben sovint per Castejón, i, per descomptat, la dona està molt present en l'obra hernandiana. Miguel Hernández utilitza la dona com a font d'inspiració permanent, com a musa constant de la seua inquietud poètica. És la dona- mare, la dona-esposa, la dona- llauradora, la dona-miliciana, la dona-amant...

... l'espectador que s'acoste a esta exposició podrà contemplar, a través de la vigorosa mà de Castejón, els mateixos anhels i interrogants que el poeta d'Oriola plasmava en la seua poesia, i que va sintetitzar en les tres ferides hernandianas: l'amor, la mort i la vida. És un recorregut pels sentiments humans més profunds, un viatge per l'ànima en què poesia i pintura van de la mà.

Igual que l'obra poètica d'Hernández, el treball de Castejón és un raig de llum que no cessa, que es projecta entre les ombres dels somnis de l'home.

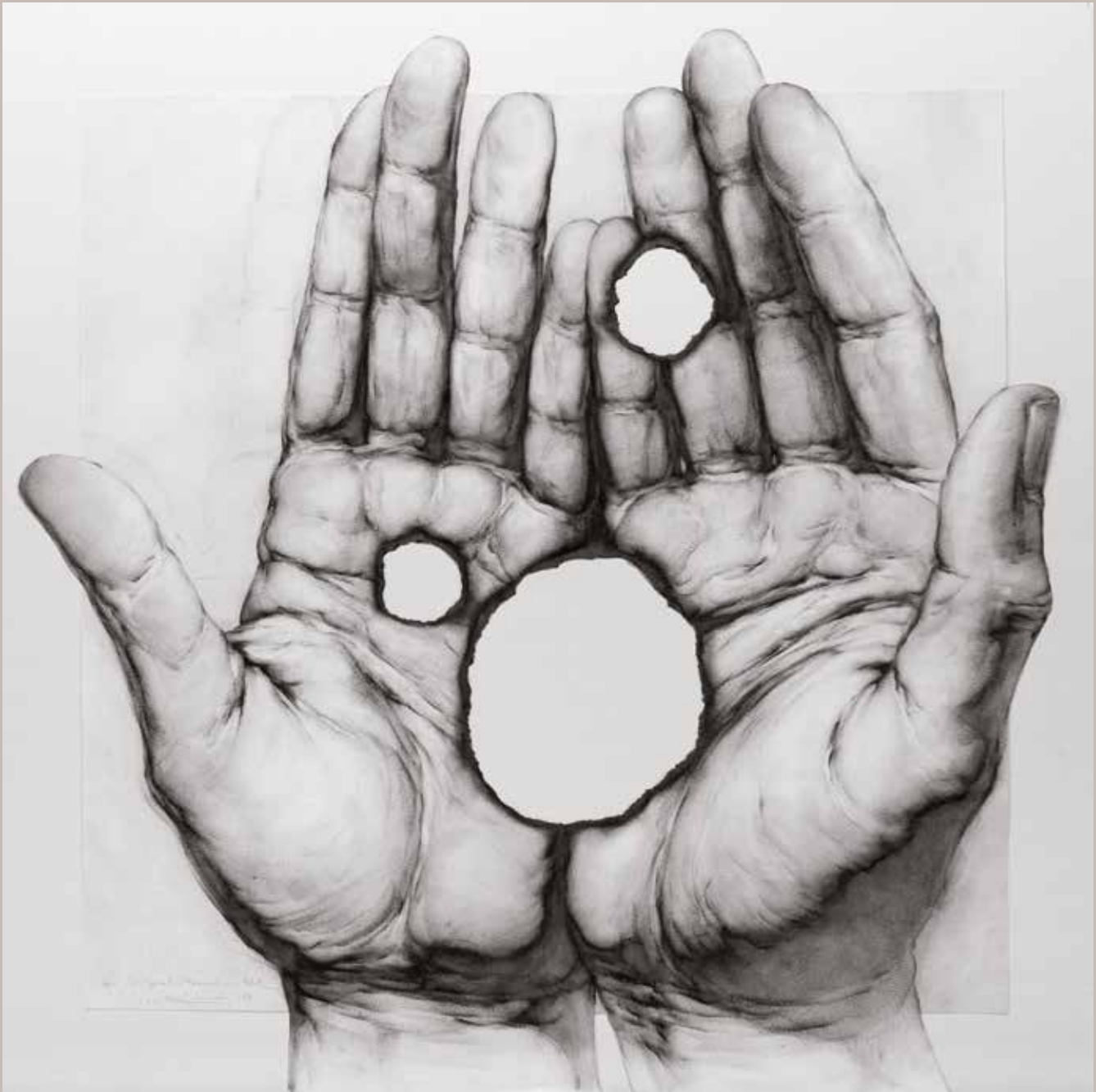
EROS, LA POSGUERRA, A MIGUEL HERNÁNDEZ, 2009. Cera sobre paper, 140x100 cm.

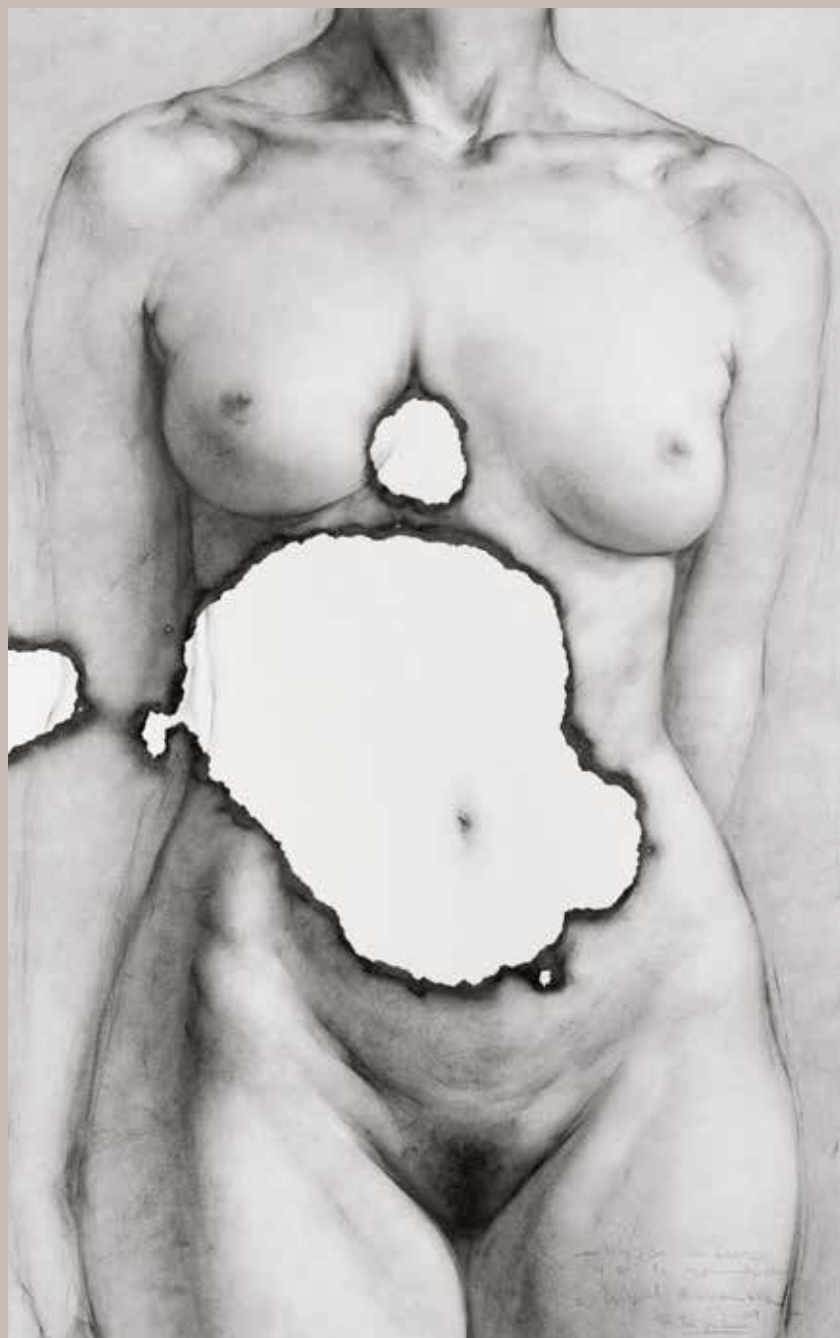
MÀ I OCELL, A MIGUEL HERNÁNDEZ, 2010. Cera sobre paper, 100x100 cm.

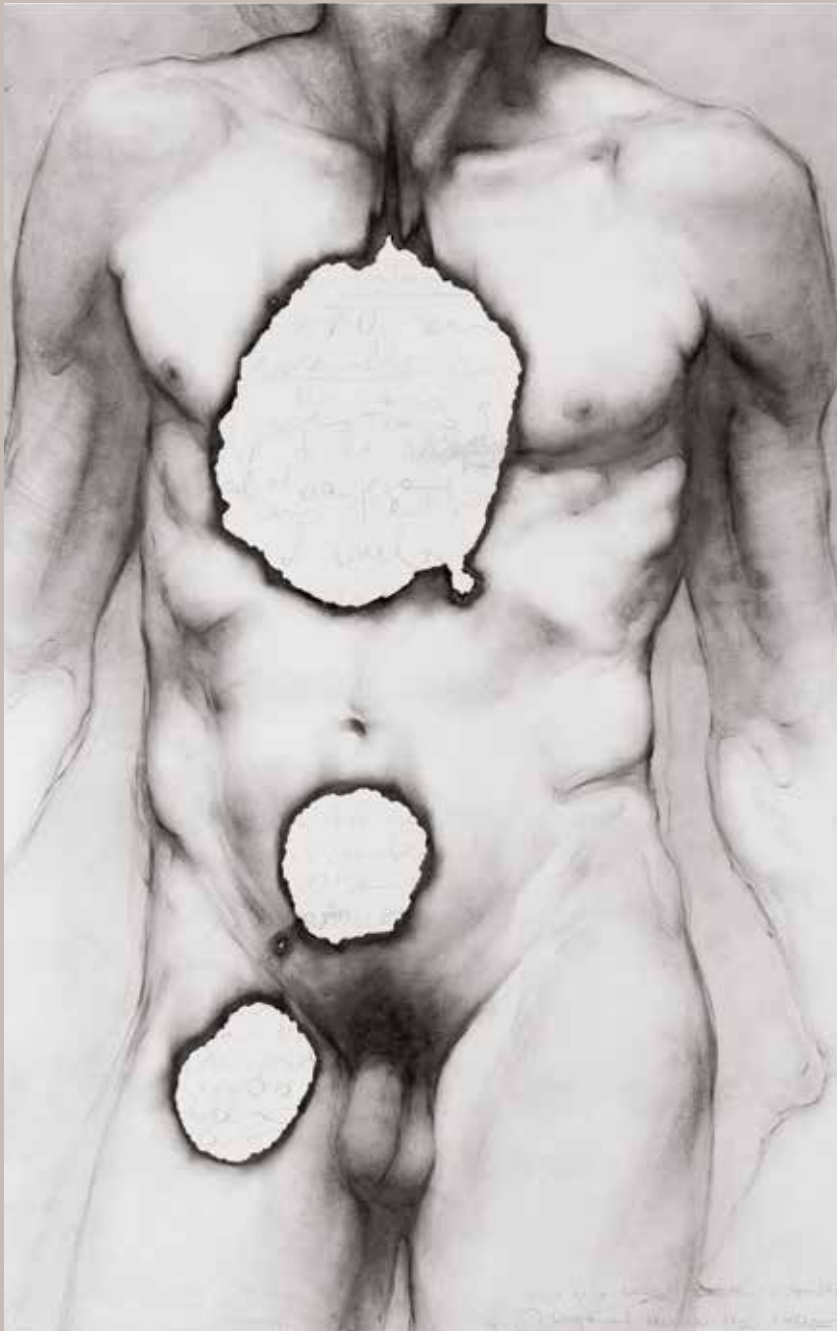
MANS AMB CRANI, A MIGUEL HERNÁNDEZ, 2010. Cera sobre paper, 100x100 cm.

MANS FERIDES, A MIGUEL HERNÁNDEZ, 2010. Cera sobre paper, 100x100 cm.

DONA, A MIGUEL HERNÁNDEZ, 2009. Cera sobre paper, 87x56 cm.

HOME, A MIGUEL HERNÁNDEZ, 2009. Cera sobre paper, 87x56 cm.

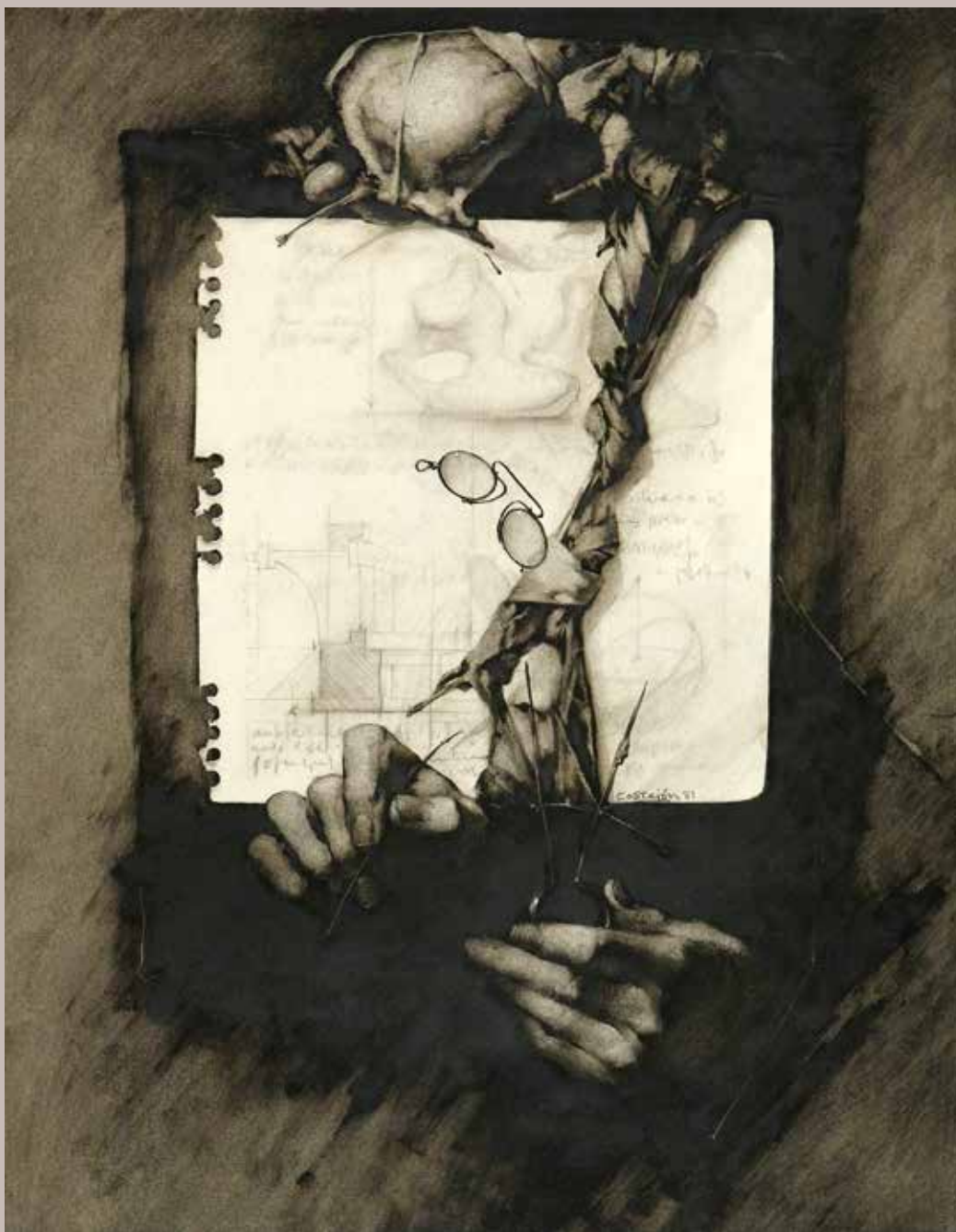
LAS TRES HERIDAS, A MIGUEL HERNÁNDEZ, tríptic 2010. Cera sobre paper, conjunt 160x225 cm.

MUTANTS, 1979. Cera sobre paper, 100x70 cm.

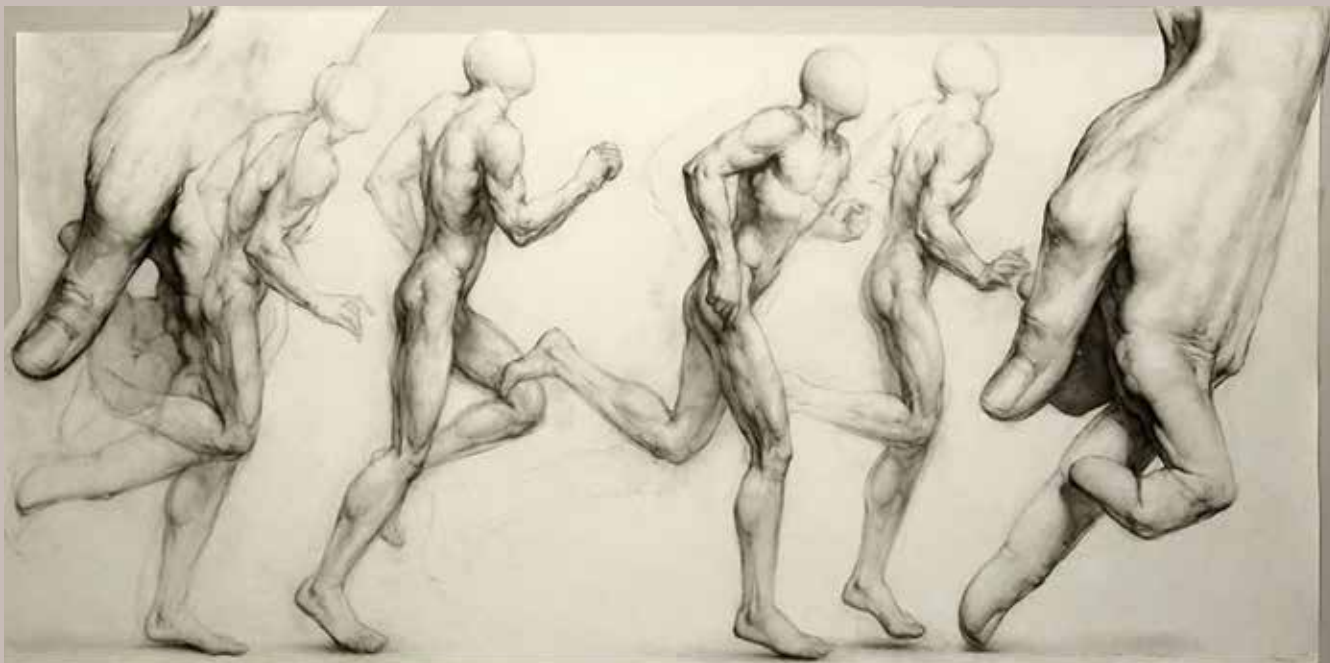

COLOM TRENCAT, A PICASSO, 1980. Oli sobre paper, 73x51 cm.

57

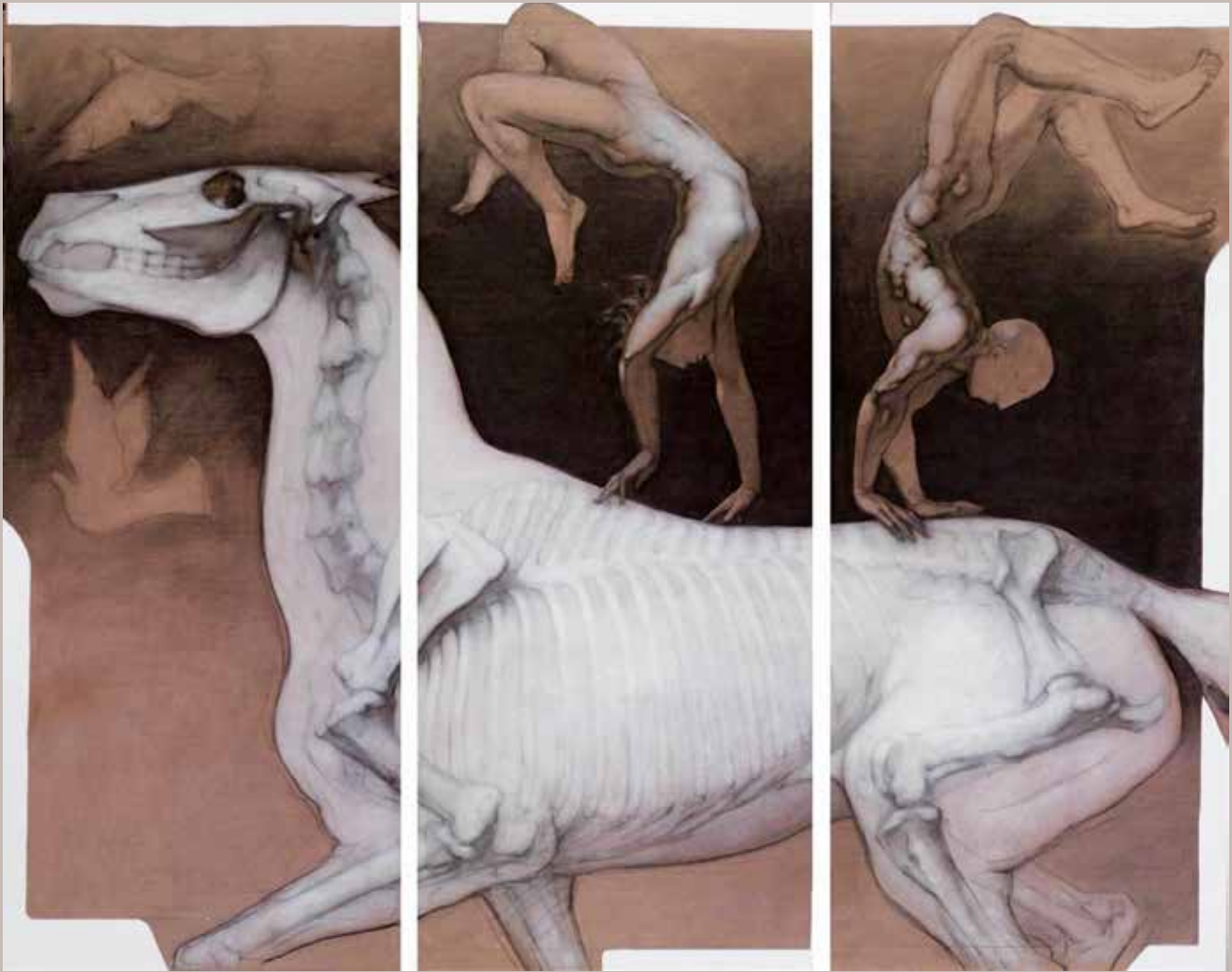
L'ERUDIT, 1981. Oli sobre paper, 65x51 cm.

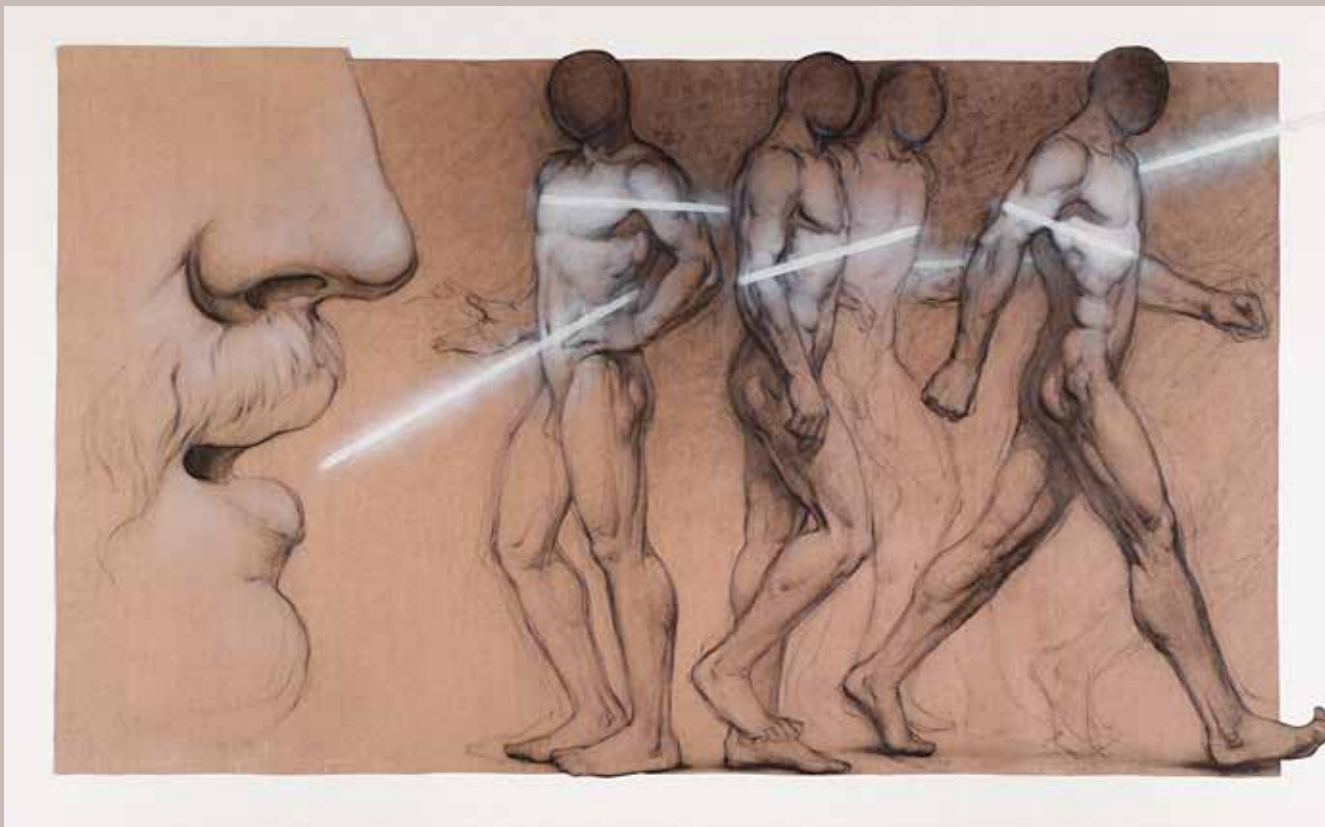
DIBUIX TEATRAL, 1999. Cera sobre paper, 100x200 cm.

CARLOS ARENAS

L'obra de Joan Castejón comprén un ampli ventall cultural i filosòfic en el qual l'amor, la por, la llibertat, la pau, la història, la guerra o la soledat troben el seu espai. Aquests temes guarden una estreta vinculació amb l'ésser humà i amb la realitat de la nostra època i són plasmats per l'artista per a fer-nos partícips del seu discurs vital. Castejón és un investigador que indaga i expressa les seues troballes a través de l'art. Al llarg de la seua trajectòria des de 1964, ha explorat la pintura, el gravat, l'escultura i el dibuix, sent aquest últim camp el que més l'atrau, "perquè té l'empremta de l'acabat d'inventar", com el mateix comenta. Els seus dibuixos es presten a múltiples interpretacions i ofereixen diversos nivells de lectura a causa de la seua intensa càrrega literària i poder expressiu, suscitant així una sort de contemplació reflexiva

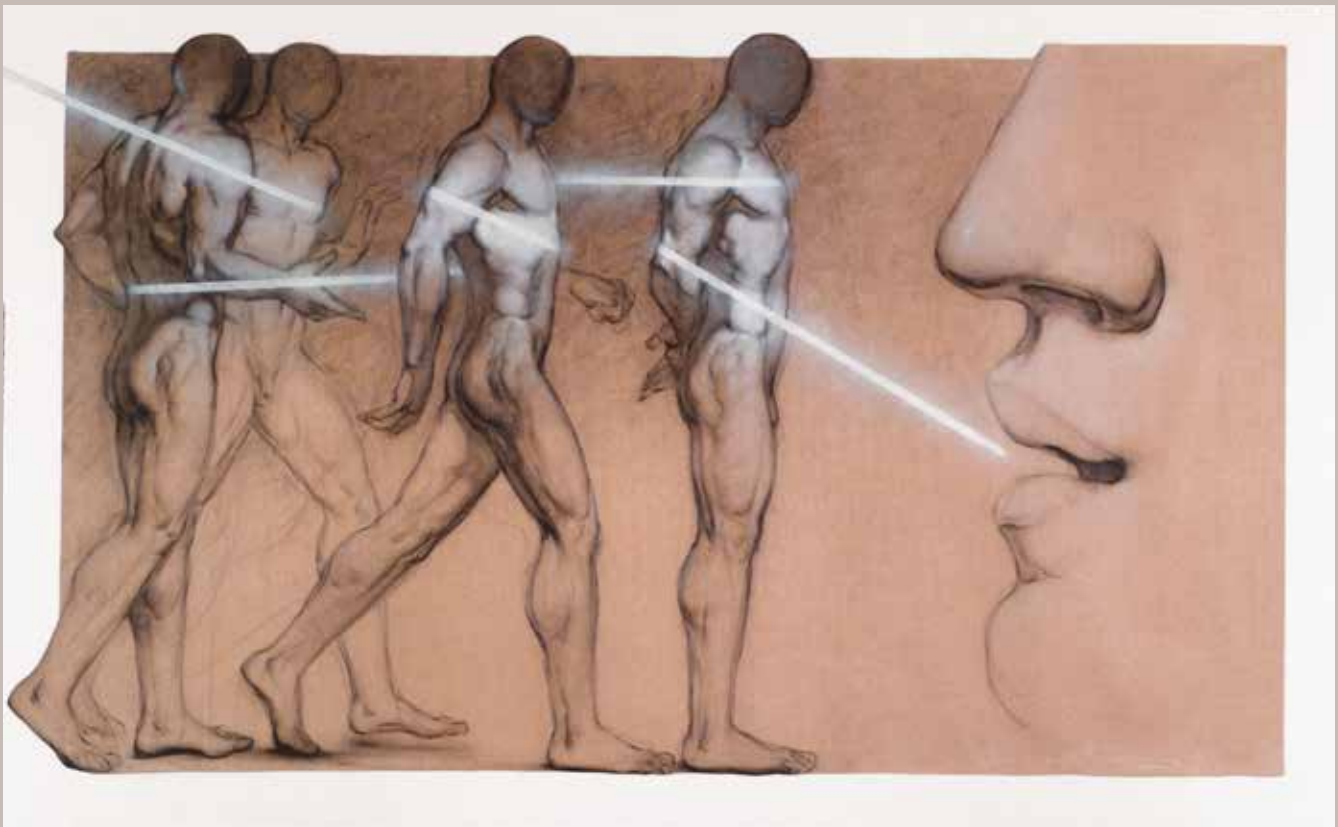
EL CIRC, 2000. Cera i oli sobre paper, tríptic, conjunt 170x220 cm.

ESTUDI DE PERFIL I, 2002. Cera sobre paper. 100x160 cm.

FERNANDO CASTRO FLÓREZ, 2003 del catàleg Joan Castejón. Consorci de Museus.

Joan Castejón ha demostrat en la seua dilatada i extraordinària obra un mestratge dibuixístic i compositiu extraordinari, des dels estudis d'anatomia als retrats, de la carn exacta a l'ossada, de la representació de l'home que camina aeixa fascinació pel cavall. Escapant de l'agorafòbia espiritual que, a vegades, domina a l'abstracció ha sabut, sense excuses, desplegar un món figuratiu que no és mimètic, sinó al contrari, ficcional, d'una èpica difícil d'explicar. Hi ha sempre en les seues formes un fons procesual, un dinamisme o, millor, una maquinació que ens subratlla la dimensió reflexiva, l'afany que la mirada vaja més enllà del representat fins a completar el simbòlic. En les seues visions de l'home, nu en aqueixa nit

ESTUDI DE PERFIL II, 2002. Cera sobre paper. 100x160 cm.

metafísica, transportant ossos immensos, a punt de desaparèixer en Joc del foc, trobada tant una profunda malenconia quant una singular confiança en l'energia i intel·ligència que posseïm. Castejón invoca l'absència primordial, aqueixa que pot domar els impulsos animals, cavalcant, com succeeix al Salt, sobre les anques d'un cavall reduït a ossada, compon una figuració del domatge i, així, ens entrega un luddisme que, en cert sentit, parla d'una resistència a la mort. Hem de reprendre, sense por, el camí, aprendre a posar en eixos rostres sense faccions les nostres pròpies inquietuds, introduir-nos en els bells plec de l'obra magistral de Castejón i experimentar, d'eixa manera, la riquesa d'un món en què nostres petjades, atzaroses o no, poden ser memorables.

JOAN ÀNGEL BLASCO CARRASCOSA, 1999 del catàleg Castejón gravats.

El discurs plàstic de Castejón ha vingut “enregistrant” al llarg de la seua trajectòria mutacions, metamorfosis, simbiosis torbadores de realitat i fantasia, hibridacions dels fets faulats i els verídics. I és a principis dels anys 80 quan la seua testimonial aventura gravadora experimenta una nova orientació, a l’igual que ocorre amb els seus dibuixos i pintures. Aquests es tornen més coloristes, abocats a la no-

PIZARRO, SÈRIE AMÈRICA anys 80. Aiguafort, manera negra, planxa de zinc, 17x28 cm.

figuració, amplien el seu ja ric assortit iconogràfic, prenyat d'ironies i sarcasmes, onirismes i evidències. Etapa “una altra”, així mateix, reflexiva i conseqüent que, per a Castejón, és una finestra oberta a inusitades recreacions diàfanes, atractives, sensuals... en la qual segueix presumint del seu idiosincràtic-i envejable- virtuosisme.

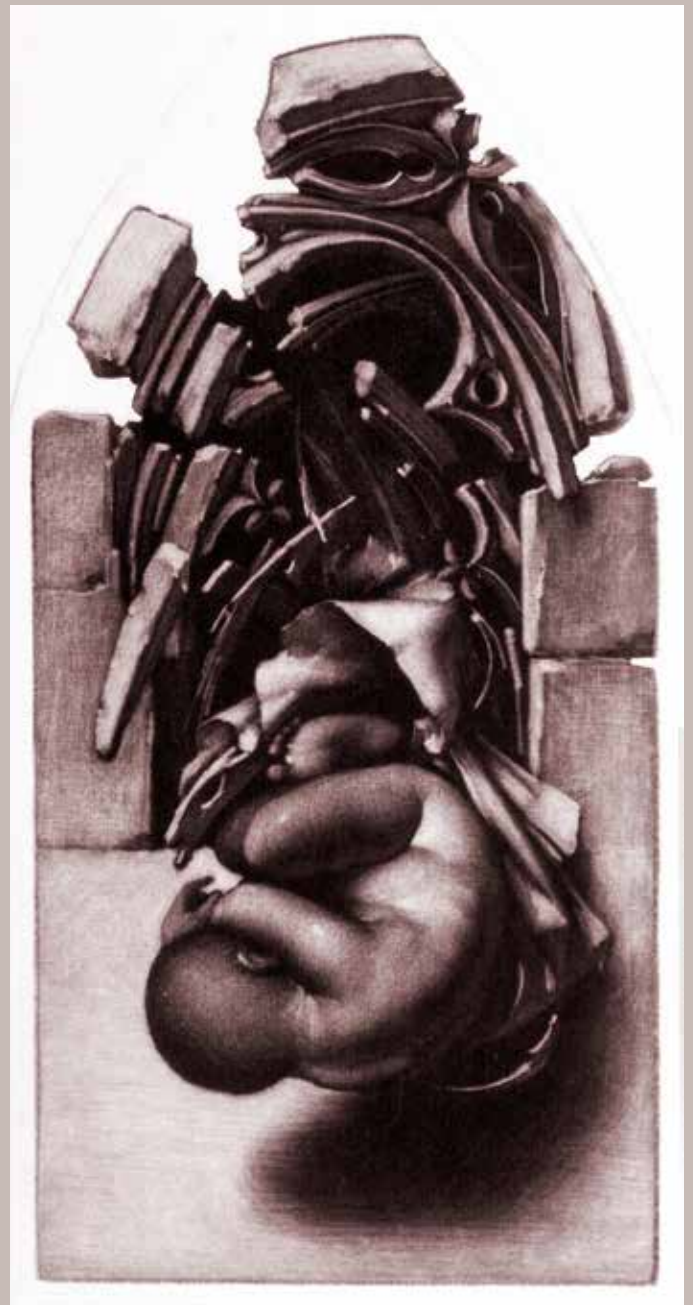
El seu periple creador, caracteritzat per un enteniment de la realitat entremesclat amb ingredients simbòlics de tint surrealista, queda situat davant la nostra mirada a través d'aquests treballs-la majoria realitzats mitjançant la tècnica de la manera negra, i altres a l'aiguafort-ordits perquè cada espectador desentranye dislocades morfologies. Inquietant envit del nostre autor que vol atrapar-nos-seduir-nos- en les seues “impreses” intensitats expressives, en les quals llums i ombres, així com volums, queden ressaltats. Fervent desig de comunicació que radica en la voluntat d'imbuir-nos críticament en aquesta temàtica antropozomòrfica, que atribueix al bestiarí les característiques pròpies dels humans.

CARLOS BARRAL, 1992 de la carpeta Amèrica.

Amèrica, la magnífica col·lecció de gravats del pintor Castejón, no necessita cap presentació. Poc pot afegir unes poques paraules que forçosament sonaran a tòpic a les explícites intencions de l'artista i res a l'espontània admiració de l'espectador.

64

Jo li agrairisc, no obstant això, que haja pensat en mi per a aquesta lacònica nota preliminar, encara que només siga per a proclamar una vegada més la meua devoció a aquest virtuosisme de l'expressió plàstica que és l'art de gravar, al qual aquestes afortunades incisions celebren. Només vull afegir que, no sé si per intuïció o a consciència, Castejón ha aconseguit transmetre al «lector del seu art» un missatge crític modern: El que el de la trobada amb el Nou Món és un esdeveniment en clarobscur entre les últimes ombres de l'Edat mitjana i les exagerades llums del Renaixement, una aventura de l'home leonardesco, potser la més important. Si, Castejón ho sap i ho ha dit a consciència, fins i tot amb escriptura a l'espill.

L'HOMME NOU, SÈRIE AMÈRICA anys 80.
Manera negra, planxa de coure mezzotinto retallada, 23x12 cm.

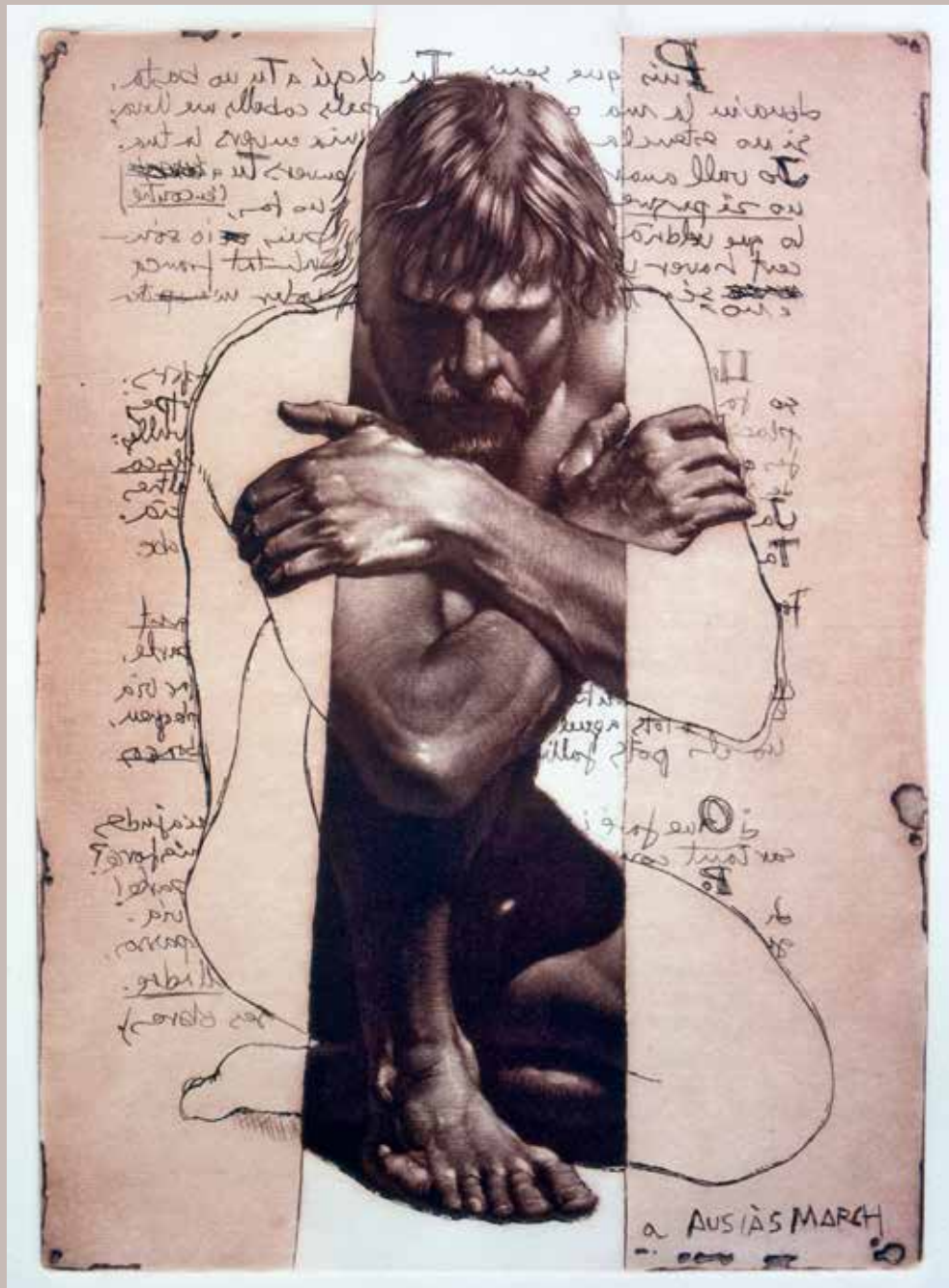
VICENT ANDRÉS ESTELLÉS, 1984.

L'agilitat, la reposada carn,
I'amor, el crim, catàstrofes de plomes,
oh i el desig que recorria fulles,
els pergamins de rotllada sintaxi,
oh el desig que desencola fustes,
que fa l'amor com qui rega al seu temps,
fecunditat, el manament diürn,
després la mar, les nits damunt la sorra,
entrar vaixells al port, carregaments
de pèls, suor, i el gotet de vi, encara,
mirant enllà, més lluny de la badia,
enllà, a la mar, per on van els dofins,
on es refan els somnis, les paraules,
els fusts corcats que arribaran enlloc. '
Tu, Castejón, de la lliçó més clara,
fill de Rembrand, per on la llum penetra
i obre, al teu llenç, l'escletxa de més festa;
per tu, el dibuix, de recreada línia,
per tu, les nits, la rosada del dia.
Per tu, camins clars de perseverança;
per tu, treballs que ens omplen les parets
irradiant tot el secret més fondo,
el crim, la sang, feroç, dels fratricidis!
Jo enlaire el got sols per tu i pels teus llenços!
Una lliçó de claredat, serena
puja als balcons i ens enrama la vida.
Oh tu, pintor de cintures florides!

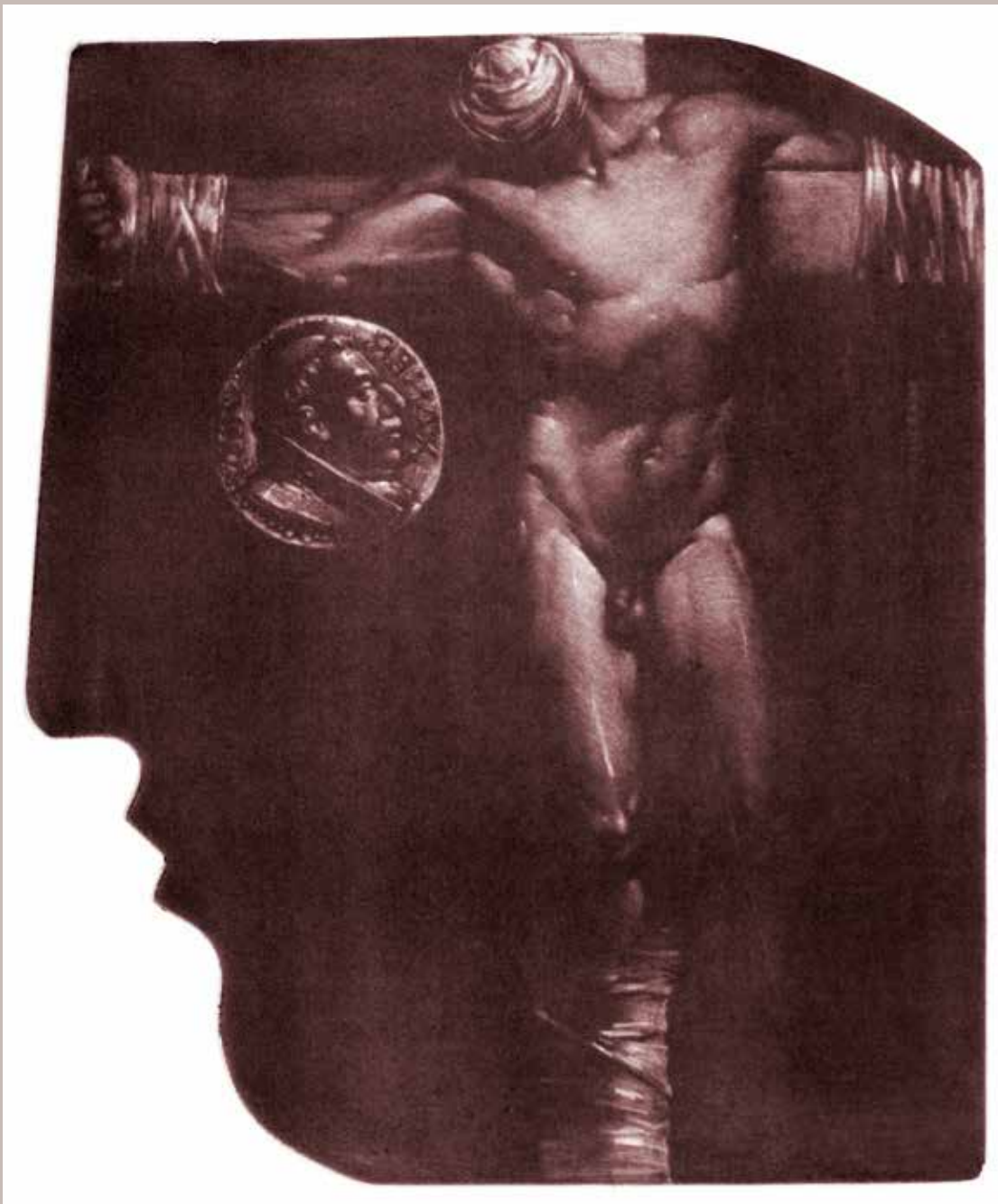

65

A VICENT ANDRÉS ESTELLÉS anys 80.
Punta seca, aiguafort i manera negra, planxa de zinc retallada, 30x20 cm.

A AUSIÀS MARCH anys 90. Aiguafort i manera negra, planxa de coure, 33x23 cm.

CAP, SÈRIE SEGONA GERMANIA anys 90. Manera negra, planxa de coure mezzotinto retallada, 20x17 cm.

MÚSIC anys 90. Manera negra, planxa de coure mezotinto, 24x18 cm.

JOAN CASTEJÓN naix a Elx en 1945. En 1963 es trllada a València i assisteix com a alumne lliure a l'Escola de Belles Arts de Sant Carles. En 1965 pinta al sud de França i viatja a París. Primera exposició personal en la galeria Mateu de València en 1966. Inicia en aquests anys els primers contactes per a la posterior formació del Grup d'Elx, junt amb els pintors Sixto Marco, Albert Agulló i Antoni Col!

La trajectòria biogràfica de Castejón pateix un traumàtic embat. Empresonat per antifranquista en diverses presons espanyoles –València, Terol (1967-69) i després a Canàries (1971)– realitzaria durant la seua captivitat més de 2.000 dibuixos, entre els quals hi ha uns 400 retrats.

A l'octubre de 1970 arriba a Canaries formant part del grup de teatre La Carátula. En 1971 es casa amb Paca. En els últims set mesos de presó a Las Palmas inicia la sèrie sobre el llibre de García Márquez Cent anys de soledat. Naix la seua filla Arminda. A principis dels anys 70 exposa en galeries d'art de Las Palmas, Barcelona, Bilbao, València i Alacant. Des de 1974 viu i treballa a Dénia, i des de llavors la seua obra comença a estar representada en museus i col·leccions privades.

A principis dels anys 80 Castejón substituirà els seus dibuixos de cera sobre paper per altres en què predomina l'oli, iniciant una etapa més colorista. Entre les seues exposicions més destacades es troba la seua presència en Arco 82, en la Galeria Manfred Schüller (Zuric); en el Palais des Arts i École des Beaux Arts (Tolosa); "Homenatge a Miguel Hernández", 1993 (Pamplona, Tolosa i París); "A Goya", 1994, Casa de Goya de Bordeus; Fundació Bancaixa en 1999; Museu de la Solidaritat Salvador Allende, 2003 (Xile) i Centro de Arte Español 2003 (Uruguay); "Joan Castejón i el Quixot" (IVAM, València, 2005).

En 2006 queda instal·lat el grup escultòric en bronze Sobre la crítica, davant de l'ajuntament de la seua ciutat natal. Els anys 2009 i 2010 dedica el seu treball al poeta Miguel Hernández. A l'estiu de 2010 s'inaugura l'exposició "Hernández/Castejón, la poesia dibuixada", organitzada dins els actes de celebració del centenari de Miguel Hernández per l'Ajuntament d'Elx. Durant 2012 realitza els dibuixos per a l'espectacle audiovisual L'Odissea.

En 2013 realitza una exposició en l'Auditori de la Mediterrània de la Nucia "Cercant la Ilum" i participa en l'exposició col·lectiva "La imatge fantàstica" (Consorci de Museus de la Comunitat Valenciana) a València i Alacant. Posteriorment participa en el projecte sobre Art fantàstic espanyol Irudi fantastikoa/La imatge fantàstica en el Kursaal de Sant Sebastià en 2014. En 2016 exposa en el Museu d'Art Contemporani d'Elx (MACE) i treballa en una escultura sobre Miguel Hernández.

En 2017 participa en una exposició col·lectiva internacional en el Museu HR Giger a Gruyères (Suïssa). La Fundació Chirivella-Soriano i el Consorci de Museus de la Comunitat Valenciana presenten la retrospectiva més important dedicada a l'autor en les últimes dècades.

A partir de 2018 s'inicia el projecte d'Obra Gràfica que ha permès a l'autor indagar sobre el moment final del procés creatiu i difondre la seua obra.

EXPOSICIONS més significatives

Individuals

1966. València. Galería Mateu.
1973. Las Palmas de Gran Canaria. “Cien Años de Sole-
dad”, Sala Cairasco.
1974. Barcelona. “Castejón-Macondo’ Galería Pecanins.
1975. València. Galería Punto.
1975. Bilbao. Galería Aritza.
1975. Las Palmas de Gran Canaria. Galería Vegueta.
1976. Alacant. Galería 11.
1980. Elx. “Homenatge als tres Paus: Picasso, Casals, Neru-
da”, Lloc d’art.
1983. Zürich (Suïza). Manfred Schuller Art Gallery.
1984. Kloten (Suïza). Galerie Zur Gerbe.
1984. Pedreguer. “Homenatge a Vicent Andrés Estelles.
Mostra retrospectiva”, Ajuntament.
1987. Toulouse (França). Palais des Arts, École des Beaux
Arts.
1988. València. Galería El Ensanche.
1992. Alcoi. Fundación Lecasse.
1994. Sant Nazaire (França). Galerie Les Franciscains.
1994. Bordeaux (França). “A Goya”, Casa de Goya.
1994. València. Galería Rosalía Sender.
1996. Alboraia. “A Don Benito Pérez Galdós” Art Europa.
1997. Huesca. Museo de Dibujo de Larrés.
1999. València. “Dibuixos”, Fundació Bancaixa.
2003. Montevideo (Uruguay). Centro Cultural Español.
2003. Santiago (Chile). “Obra Reciente Sobre Papel”, Mu-
seo de la Solidaridad Salvador Allende.
2004. Alacant. Museu de la Universitat.
2005. València. “Joan Castejón y El Quijote”, IVAM.
2009. Dénia (Itinerante). “Per a Paca”.
2010. Elx, Granada, Murcia, Xàbia. “A Miguel Hernández”.
2013. La Nucia. “Cercant la Llum”, Auditori de la Mari-
na.
2016. Alacant. “Joan Castejón. Retrospectiva sobre paper”,
Ateneo Científico, Literario y Artístico.
2016. Elx. “Castejón íntim”, Museu d’Art Contemporani
(MACE).
2017. València. “Joan Castejón. Retrospectiva”. Fundació
Chirivella-Soriano/ Consorci de Museus de la Comu-
nitat Valenciana.

2018. Eibissa, Es Polvorí. Benissa, Taller d’Ivars. Xàbia,
Casa del Cable “Obra seriada original”.

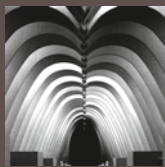
Col·lectives

1966. Palma de Mallorca “El Grup d’Elx”. Galería Ariel.
1969. Ex. “El Grup d’Elx”. Caja de Ahorros de Ntra. Sra. De
Los Dolores.
1970. París. I Bienal Internacional de Arte Español, Museo
Galliera.
1982. Alacant. “Antològica del Grup d’Elx”. Sala de la
CAM.
1986. València (Palau de la Llotja); Madrid (Centro Cultural
de La Villa). “Plàstica Valenciana Contemporànea”.
1988. Artr Sud. itinerant
1990. Alcoi (Centre Cultural); Elx (MACE). “A Joana Fran-
cés: homenatge: Grup El Paso i Art-Sud”.
1992. Université de Toulouse; Université de la Sorbonne,
Paris. “Homenatge a Miguel Hernández”.
1992. Huesca. “La anatomía y el dibujo. Homenaje a Santia-
go Ramón y Cajal”. Diputación de Huesca. Museo de
Dibujo del Castillo de Larrés.
2000. Kaarst (Alemanya). Galerie Fries.
2004. València. “El Cos Maltractat”. Fundación Martínez
Guerricabeitia. Universitat de València.
2005. Alacant. “El Quijote Imaginado”. MUA.
2006. El Cairo (Egipte). “30 painters from Alicante”. Mu-
seum of I Kafur Mohamed Mahmoud Khalil and his
Wife.
2006. Berlín (Alemanya). IB Galerie.
2008. Xàbia. “6 Pintors del Sud”. Fundació Cirne.
2013. València (Centre del Carme); Alacant (Llotja del
Peix). “La imatge fantàstica”, Consorci de Museus de
la Comunitat Valenciana.
2013. València. “Estudios de Arte”, Fundació Bancaixa.
2014. San Sebastián. “Irudi Fantastikoa/La imagen fantásti-
ca”, Kursaal, Kubo-kutxa.
2016. Alacant. “Homenaje a Miguel Hernández 75x75”,
Llotja del Peix.
2017. Gruyères (Suïza). “Creators of Legends. Tribute to
HR Giger’Ç HR Giger Museum.
2018. Balearis. Itinerant

LLOTJA DE SANT JORDI

PUBLICACIONS

- 2013 1. ANTONI MIRÓ. L'Hospital Sueco-Noruec d'Alcoi.
2. 60 ANYS DE GEOMETRIA. Col·lectiva.
3. ARCADÍ BLASCO. A peu de forn.
- 2014 4. JOSEP RENU. The American way of life.
5. TOMÀS FERRÁNDIZ. Temps de Guerra (1936-39).
6. ANTONI MIRÓ. El Vol del gat.
7. AURÈLIA MASANET. Trama i ordit de l'existència.
8. MIQUEL NAVARRO. La Mirada.
- 2015 9. MIQUEL CALATAYUD. Imaginari.
10. SEMPÈRE, sempre entre nosaltres. Col·lectiva.
11. ART VALENCIÀ. Col·lecció Martínez Guerricabeita.
12. ENRIC SOLBES. Una mirada nòmada.
13. A MIQUEL HERNÀNDEZ. Homenatge 50x50.
- 2016 14. ADRIÀ PINA. Política interna.
15. EN UN SILENCI QUIET. Col·lectiva.
16. ESTUDIS D'ART. Col·lectiva.
17. EL RESCAT DE LA PINTURA. Col·lectiva.
18. A. MIRÓ / M. NAVARRO. Costeres, ponts i xemeneies.
- 2017 19. MIRALLS DEL MIRACLE. El patrimoni industrial.
20. PER A JOAN VALLS. Papers i collages.
21. XAVIER LORENZO, La pintura.
22. FERRAN CABRERA I CANTÓ. 150 anys.
23. A MIQUEL HERNÀNDEZ, Setanta-cinc per setanta-cinc.
- 2018 24. ESPAIS AVANÇATS, Escola d'Art d'Alcoi
25. ALEXANDRE SOLER, La imaginació desbocada
26. CRESPO COLOMER, Passió per la fotografia
27. RIGOBERT SOLER, L'exuberància del Mediterrani
28. VICENT M. VIDAL I VIDAL, Mig segle d'Arquitectura
- 2019 29. JOAN CASTEJÓN. Introspectiva, obra sobre paper.

LLOTJA DE SANT JORDI

AJUNTAMENT D'ALCOI

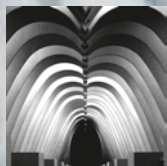

INTROSPECTIVA

Joan Castejón

Alcoi 7 Febrer - 31 Març 2019

LLOTJA DE SANT JORDI

LLOTJA DE SANT JORDI

AJUNTAMENT D'ALCOI

CÀTEDRA
ANTONI MIRÓ
D'ART CONTEMPORANI
UNIVERSITAT D'ALACANT

AJUNTAMENT D'ALCOI
AJUNTAMENT D'OTOS

Sabadell
Fundació